

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลชายในคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมหานคร จะกล่าวถึงโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาพยาบาลชาย โดยจะนำเสนอในรูปแบบตาราง และส่วนที่ 2 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลชาย ซึ่งจะพรรณาร่วมกันไปทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่มีจำนวน 11 คน กับกลุ่มที่จบการศึกษาเป็นพยาบาลชายแล้วมีจำนวน 5 คน รวมมีนักศึกษาพยาบาลชายจำนวน 16 คน เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับไม่มีความแตกต่างกันมากนักในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ ระหว่างนักศึกษาพยาบาลชายที่กำลังศึกษาอยู่กับนักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาพยาบาลชาย

ตารางที่ 23: อายุของนักศึกษาพยาบาลชาย

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)
20	1
21	4
22	5
23	3
24	2
28	1
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น	16

1. อายุ พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นไปตามเกณฑ์การเข้าศึกษาทั่วไป มีเพียง 1 คนที่อายุแตกต่าง เนื่องจากได้ทำงานเป็นผู้ช่วยพยาบาลมาก่อนเป็นเวลานานแล้วจึงกลับมาสมัครเข้าเรียน

ตารางที่ 24: ระดับชั้นที่นักศึกษาพยาบาลชายกำลังศึกษา

ระดับชั้นหรือปีที่สำเร็จการศึกษา	จำนวน (คน)
ปี 2	5
ปี 3	3
ปี 4	3
สำเร็จการศึกษาในปีพ.ศ. 2547	2
สำเร็จการศึกษาในปีพ.ศ. 2546	3
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น	16

2. ระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า จำนวนนักศึกษาพยาบาลชายที่เข้าศึกษาจะมีจำนวนใกล้เคียงกันในทุกๆปีและมีแนวโน้มจะเพิ่มจำนวนขึ้น ซึ่งให้เห็นว่าการเรียนพยาบาลสำหรับผู้ชายได้รับความนิยมและได้ขยายวงเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 25: การนับถือศาสนาของนักศึกษาพยาบาลชาย

การนับถือศาสนา	จำนวน (คน)
ศาสนาพุทธ	13
ศาสนาคริสต์	3
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น	16

3. การนับถือศาสนา พบว่า นักศึกษาพยาบาลชายส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีการนับถือศาสนาคริสต์เพียง 3 คน ถึงแม้ว่าสถาบันจะก่อตั้งจากมูลนิธิของคริสเตียนและยังมีส่วนลดค่าเล่าเรียนสำหรับนักศึกษาที่นับถือศาสนาคริสต์ก็ตาม ดังนั้นการนับถือศาสนาจึงไม่มีส่วนต่อการเลือกเข้าศึกษาในสาขาการพยาบาล

ตารางที่ 26: ภูมิลำเนาของนักศึกษาพยาบาลชาย

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13
ภาคเหนือ	2
ภาคตะวันออก	1
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น	16

4. ภูมิลำเนา พบว่า นักศึกษาพยาบาลชายส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องมาจากการเข้ามาศึกษาในสาขาการพยาบาลของวิทยาลัยแห่งนี้ นักศึกษาพยาบาลชายโดยมาก จะมาจากการรับรู้ข่าวสารการเรียนพยาบาลผ่านช่องทางเครือข่ายทางสังคม จากบุคคลแวดล้อม โดยเฉพาะครอบครัวเครือญาติซึ่งส่วนใหญ่รุ่นพี่ที่จบจากสถาบันแห่งนี้ จะมีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ทำให้รุ่นน้องจากภูมิลำเนาเดียวกันมีความสนใจและต้องการเข้ามาศึกษาด้วยเห็นถึงการประสบความสำเร็จจากอาชีพ และที่สำคัญยังพบว่าไม่มีนักศึกษาพยาบาลชายคนใดเลยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร นั้นเพราะค่านิยมของคนต่างจังหวัดที่มีต่ออาชีพพยาบาลเป็นไปในด้านดีอย่างมาก รวมไปถึงรายได้ที่สูง ถึงแม้ว่าจะมีบุตรหลานเป็นผู้ชายแต่ก็ไม่ได้รู้สึกขัดต่อการทำอาชีพพยาบาล

ตารางที่ 27: วุฒิการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลชายก่อนเข้าศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์

วุฒิการศึกษา	จำนวน (คน)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14
มัธยมศึกษาตอนปลาย (กศน.)	1
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	1
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น	16

5. วุฒิการศึกษา พบว่า โดยส่วนใหญ่จะจบจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายวิทย์-คณิต และสายศิลป์ แต่ก็มีที่จบจากการศึกษานอกโรงเรียน และที่สำคัญมีนักศึกษาพยาบาลชายที่จบจากการศึกษาสายอาชีพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเข้าเรียนในสาขาพยาบาลมีความหลากหลายและไม่ปิดกั้นแต่อย่างใดเป็นช่องทางที่ดีสำหรับผู้ชายในการเลือกเข้าเรียนต่อไป

ตารางที่ 28: อาชีพของนักศึกษาพยาบาลชายก่อนเข้าศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์

อาชีพก่อนเข้าศึกษา	จำนวน (คน)
ไม่เคยประกอบอาชีพใดเลย	13
ประกอบอาชีพผู้ช่วยพยาบาล	3
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น	16

6. อาชีพก่อนเข้าศึกษาของนักศึกษาพยาบาลชาย พบว่า ส่วนใหญ่เรียนตามเกณฑ์ไม่เคยประกอบอาชีพใดมาก่อน แต่มีบางส่วนประกอบอาชีพผู้ช่วยพยาบาลมาก่อน แสดงให้เห็นว่าในสาขาการพยาบาลนั้น อาชีพก่อนเข้าศึกษาก็ถือเป็นประเด็นหนึ่งที่เอื้อต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนพยาบาล เพราะจะเห็นว่าผู้ที่ประกอบอาชีพมาก่อนแล้วแต่ทำงานในแวดวงการพยาบาลทั้งสิ้น

ส่วนที่ 2: กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลชาย

นักศึกษาพยาบาลชายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ทั้งสิ้น 16 คน โดยมีสมมติฐานของการวิจัยตั้งไว้ว่าอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลชายเป็นผลเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ จัดเวลา และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มบุคคลในบริบทต่างๆ ดังนั้นการเขียนผลการวิจัยในส่วนที่ 2 นี้จะเป็นกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลชายแบ่งออกเป็น 4 บริบท ดังนี้

1. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ก่อนเข้าสู่คณะพยาบาลศาสตร์
2. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ระหว่างศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์
3. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์หลังสำเร็จการศึกษาหรือการเป็นพยาบาลชาย
4. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้สมบูรณ์ในมุมต่างๆ

1. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ก่อนเข้าสู่คณะพยาบาลศาสตร์

ในช่วงก่อนเข้าเรียนในคณะพยาบาลศาสตร์นั้น นักศึกษาพยาบาลชายก็จะใช้ชีวิตเหมือนเด็กทั่วไป กล่าวคือ ในช่วงแรกก่อนถึงวัยเรียนก็จะอยู่กับครอบครัว ซึ่งนักศึกษาพยาบาลชายทั้ง 16 คนเป็นคนต่างจังหวัดทั้งสิ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเพียงนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 5 คือคนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรี และนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 6 คือกมล และคนที่ 7 คือศิวะ ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดลำปาง ทำให้ชีวิตส่วนใหญ่ของนักศึกษาพยาบาลชายใช้ชีวิตเรียบง่ายอยู่กับครอบครัว ครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายส่วนใหญ่มักจะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทั้งทำนา เลี้ยงสัตว์ และรับจ้างทั่วไป ส่วนอีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นข้าราชการ

นอกจากนั้นก็มีครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 11 คือสุมิตร ที่ครอบครัวประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวคือทำขนมปังขายภายในหมู่บ้าน และอีกครอบครัวหนึ่ง คือครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 7 คือศิวะที่มีพ่อเป็นศาสนาจารย์(คริสต์) แต่อย่างไรก็ดีถึงแม้พ่อและแม่จะไม่ค่อยมีเวลา แต่ด้วยวัฒนธรรมการอยู่อาศัยของครอบครัวในต่างจังหวัดจะมีญาติพี่น้อง เช่น ตายาย หรือป้า ย่า คอยดูแลอยู่ตลอด ถึงแม้ว่าครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายจะเป็นครอบครัวเดี่ยว แต่อย่างไรก็ตามลักษณะการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนก็จะนิยมสร้างบ้านของญาติพี่น้องในพื้นที่เดียวกัน แต่มีคนละหลัง อยู่ในหมู่บ้านเดียวกันคอยพึ่งพาอาศัย ดูแลซึ่งกันและกัน ซึ่งค่อนข้างมีความแตกต่างจากสังคมเมือง

การใช้ชีวิตอยู่ในครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชาย พบว่านักศึกษาพยาบาลชายต้องทำงานช่วยเหลือครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นการตามไปช่วยงานที่นา การให้อาหารสัตว์ที่เลี้ยงไว้ ทั้งเพื่อจำหน่ายและบริโภคภายในครัวเรือน หรือการรับผิดชอบทำความสะอาดบ้าน สิ่งเหล่านี้ล้วนปลูกฝังและสร้างความรับผิดชอบต่อให้นักศึกษาพยาบาลชายตั้งแต่ยังเล็ก การได้เรียนรู้การทำงานของครอบครัว ทำให้นักศึกษาพยาบาลชายเข้าใจได้ดีถึงความยากลำบากในการดำรงชีวิต และอยากจะทำอาชีพที่ดีกว่าเดิม ดังที่นักศึกษาพยาบาลคนที่ 2 คือชาญ ได้กล่าวว่า “ถ้าไม่เรียนต่อก็ต้องกลับไปทำนา ไม่มีอะไรดีขึ้น น้องผมก็คงไม่มีโอกาสได้เรียน” รวมถึงครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายต่างคาดหวังให้บุตรหลานได้รับการศึกษาสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้

เมื่อถึงวัยที่ต้องเข้าโรงเรียน นักศึกษาพยาบาลชายก็จะเข้าเรียนในโรงเรียนที่อยู่ละแวกบ้านเพื่อความสะดวกในการเดินทาง รวมถึงการลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การเข้าเรียนในโรงเรียนทำให้นักศึกษาพยาบาลชายได้เรียนรู้สังคมใหม่ โดยเฉพาะเป็นการมีพื้นที่ในการปฏิสัมพันธ์กับคนจำนวนมาก โดยเฉพาะกับกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นกลุ่มปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างอัตลักษณ์ให้แก่นักศึกษาพยาบาลชาย ตั้งแต่เข้าเรียนพบว่า นักศึกษาพยาบาลชายจะเป็นเด็กที่ไม่ขยันกับการเรียนแต่จะเน้นไปในด้านการเล่นกีฬา และกิจกรรมด้านนันทนาการเป็นหลัก นักศึกษาพยาบาลชายจะเป็นนักกีฬาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นนักฟุตบอลของโรงเรียน นักวิ่ง นักวอลเลย์บอล นักตะกร้อ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว รวมถึงความเหมาะสมของร่างกาย และการเข้ากลุ่มเพื่อนที่ชอบไปในทิศทางเดียวกัน แต่กีฬาที่นักศึกษาพยาบาลชายนิยมเล่นกันมากที่สุดคือฟุตบอล ด้วยเหตุผลจากนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กำธร กล่าวว่า “ตามต่างจังหวัดนั้นเด็กส่วนใหญ่ชอบเล่นบอลมาก เพราะที่โรงเรียนจะมีที่เล่นกว้างๆ ให้วิ่งเล่นเพียงที่เดียวนั้นก็คือสนามฟุตบอล จึงจำเป็นต้องเล่นฟุตบอลไปโดยปริยาย” จะพบได้ว่า ความจำเป็นด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนถือเป็นข้อจำกัดในการสร้างอัตลักษณ์ และถือเป็นการกำหนดอัตลักษณ์การเล่นกีฬาแก่นักศึกษาพยาบาลชายในเวลาเดียวกัน

นอกจากนักศึกษาพยาบาลชายจะเรียนตามปกติเหมือนเด็กในวัยเดียวกันทั่วไป พวกเขาจะต้องซ้อมกีฬาในฐานะนักกีฬาของโรงเรียน และที่สำคัญยังต้องช่วยทำงานแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายทางบ้านร่วมไปด้วย จึงถือเป็นภาระที่หนักสำหรับเด็กในวัยนี้ โดยเฉพาะนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กำธร ที่ต้องทำงานร่วมกับการเรียนมาโดยตลอด และโดยเฉพาะถ้าอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายช่วงปิดภาคเรียน กำธรต้องเข้ากรุงเทพฯ มาอยู่กับแม่เพื่อทำงานในปั๊มน้ำมันแห่งหนึ่งย่านสมุทรปราการ เพื่อสะสมทุนไว้สำหรับค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนด้วยตนเอง ภาระรับผิดชอบและฐานะทางเศรษฐกิจเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการเป็นนักกีฬา เพราะการขาดเวลาซ้อมกีฬาในช่วงปิดเทอม แม้บางคนมีความสามารถถึงขั้นเป็นนักฟุตบอลระดับจังหวัดแล้วก็ตาม และยังมีความฝันว่าอยากจะเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ แต่ก็ขาดโอกาสไปโดยปริยาย

ในเรื่องของการอยากรู้อยากลองของนักศึกษาพยาบาลชายก็เกิดจากการเข้ากลุ่มเพื่อน เป็นการลองหัดสูบบุหรี่บ้าง ดื่มเหล้าบ้าง โดยมีความคิดเพียงรู้สึกเป็นสิ่งแปลกใหม่ เป็นการเลียนแบบพฤติกรรมกันภายในกลุ่ม และก็มีเหตุผลหนึ่งที่น่าสนใจจากนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 1 คือ อานัส ที่ถือว่าการสูบบุหรี่แสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย และยังคงดูเท่ดีเหมือนตัวละครในภาพยนตร์ จึงพบว่าสื่อมวลชนก็เป็นอีกส่วนหนึ่งในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์นี้ นอกจากนั้นยังมีนักศึกษาพยาบาลชายที่ถลาลึกลงไปเสพยาบ้า ซึ่งก็คือนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลัน และคนที่ 16 คือ เกษม ที่พบว่ามีความแตกต่างจากนักศึกษาพยาบาลชายคนอื่นในเรื่องครอบครัว กล่าวคือ ทั้งสองคนไม่ค่อยมีโอกาสได้พบกับพ่อมากนัก พ่อของทั้งสองคนทำงานเป็นข้าราชการต้องย้ายที่ทำงานอยู่เสมอ สำหรับอลันจะอาศัยอยู่กับแม่เพียงลำพังมาโดยตลอด ส่วนเกษมนั้นจะอาศัยอยู่กับป้า เพราะแม่ก็ทำงานอยู่ต่างจังหวัดเช่นกัน ทำให้สามารถพิจารณาได้ว่าการขาดพ่อ หรือแม่ในวัยเด็กที่จะต้องดูแลนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมด้านยาเสพติดมากขึ้นกว่าการอยากรู้อยากลองตามกลุ่มเพื่อน

การเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา นักศึกษาพยาบาลชายก็มักจะเลือกเรียนที่โรงเรียนเดิม แต่ถ้ามีโอกาสก็อยากจะย้ายไปเรียนในโรงเรียนประจำจังหวัดหรืออำเภอ เนื่องจากเห็นว่ามีความพร้อมในการเรียนการสอนมากกว่า และเรื่องชื่อเสียงของโรงเรียนก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เพราะจากการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน เพื่อนบ้าน หรือครูภายในโรงเรียนต่างก็สนับสนุนถ้ามีโอกาส เพราะจะนำไปสู่ทักษะการเรียนที่ดีขึ้นได้ ในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะพบว่า นักศึกษาพยาบาลชายจะยังไม่สนใจเรื่องอนาคตทางการศึกษา เป็นการมาโรงเรียนเพียงมีความรู้สึกรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เคยชินกับการมีกลุ่มเพื่อน การเรียนในชั้นเรียน การมีกิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียน ซึ่งพบว่าในช่วงนี้ถือเป็นการมอบพื้นที่ให้นักศึกษาพยาบาลชายได้พบปะกับกลุ่มเพื่อนๆ ได้อยู่ในกระบวนการขัดเกลาตามหลักสูตรการเรียนการสอน การมีกิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียนที่จะนำไปสู่การค้นพบความต้องการของตัวตนในการดำเนินชีวิตต่อไป ซึ่งก็คือการมีโอกาสได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการต่างๆ ในการหาความต้องการส่วนตัวทั้งความชอบและความถนัดในเนื้อหาวิชา

และการมอบอัตลักษณ์ของตนเองให้อัตลักษณ์ของกลุ่มเพื่อน ที่จะนำไปสู่การเลือกเรียนต่อหลังจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในที่สุด

ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาพยาบาลชายแต่ละคนก็จะเลือกเรียนต่างกันไป มีทั้งสายวิทย์-คณิต สายศิลป์-คำนวณ และสายศิลป์-ภาษา จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น คือความชอบ ความถนัดในเนื้อหาวิชา และการมอบภาระการตัดสินใจให้แก่กลุ่มเพื่อน แต่ก็มีนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 4 คือ ศิวต์เท่านั้นที่ได้เลือกที่จะเรียนในสายอาชีพ ในโรงเรียนเทคนิคประจำจังหวัด แต่ก็ด้วยเหตุผลจากทั้งความชอบส่วนตัว และการตามกลุ่มเพื่อน โดยเขากล่าวว่า “มีเพื่อนไปเรียนหลายคน ไล่เสียชอบแล้วรู้สึกเท่เป็นผู้ชายเต็มตัว และช่วงนั้นพ่อซื้อมอเตอร์ไซค์ให้ขึงลงตัวเพราะสัญลักษณ์ของเด็กเทคนิคจะต้องขี่มอเตอร์ไซค์ไปเรียน” สำหรับการเรียนในชั้นมัธยมปลายนั้น นักศึกษาพยาบาลชายเริ่มมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น เพราะต่างทราบดีว่าเป็นขั้นสุดท้ายก็จะเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ประกอบกับกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนผู้หญิงในชั้นจะตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ จึงทำให้เริ่มมองอนาคตของตนเองไว้พอสมควร

ในช่วงจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักศึกษาพยาบาลชายจำนวน 7 คนได้เลือกที่จะสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร ด้วยความรู้สึกรังเกียจการมีเกียรติ ศักดิ์ศรี และแสดงถึงความเป็นลูกผู้ชาย ประกอบกับค่านิยมของสังคมต่างจังหวัดที่อยากให้บุตรหลานรับราชการทหาร รวมถึงความชอบส่วนตัวในเรื่องเครื่องแบบ จากคำบอกเล่าของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 อลัน “เครื่องแบบมันดูเท่ที่เหมาะสมผู้ชาย ทำให้น่ายำเกรง” และนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 13 คือ สุรัช กล่าวว่า “ผมคิดเสมอว่าเป็นลูกผู้ชายต้องอยู่ในเครื่องแบบ ถึงจะเป็นผู้ชายเต็มร้อย มันดูเท่ ทำให้แมนครับ” แต่ทั้ง 7 คนก็มีผู้ประสบความสำเร็จในการสอบเข้าเพียงคนเดียว คือ นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 8 คือ ทิน ที่ตัดสินใจสอบตามความต้องการของพ่อซึ่งมีค่านิยมจากสังคมต่างจังหวัด ประกอบกับพ่อก็รับราชการทหารเช่นกัน จึงทำให้ทินเจริญรอยตาม แต่ในที่สุดด้วยความไม่ชอบในรูปแบบการทำงานที่ต้องย้ายสถานที่อยู่เสมอ โดยสังเกตจากพ่อที่ต้องย้ายไปประจำราชการต่างจังหวัด หรือต้องไปสนามรบเป็นเวลานานจึงไม่ต้องการเป็นเช่นนั้น เขาได้ปฏิเสธเข้าหาลอมอัตลักษณ์แห่งการเป็นชายชาติทหารด้วยการปิดบังครอบครัวถึงผลการสอบ โดยกล่าวว่า “เมื่อผลสอบออกมาผมตกใจมาก ไม่รู้จะทำอย่างไร สับสนไปหมด ผมไม่ยอมบอกที่บ้านจนเมื่อครอบครัวถามก็บอกว่าสอบไม่คิด เพราะผมอยากเป็นครูเหมือนลุง”

ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลชายอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่างก็มีแผนการเรียนในอนาคตไว้ในใจแล้ว โดยผ่านการสำรวจตนเองในมุมต่างๆ รวมถึงมีการแนะแนวทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนได้จัดให้ แต่สำหรับอาชีพพยาบาลชายแล้วไม่เป็นที่กล่าวถึงในการแนะแนวการศึกษาต่อเลย จะมีเพียงโรงเรียนของนักศึกษาพยาบาลคนที่ 7 คือ ศิวะ กับนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 10 คือ สามารถ เพียงโรงเรียนเดียวที่มีการแนะแนวให้เนื่องจากทั้งสองเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน จะมีแต่

เพียงการแนะแนวอื่นๆ ที่ใกล้เคียง คือ การแนะแนวอาชีพผู้ช่วยพยาบาลซึ่งเป็นหลักสูตร 3 เดือน หรือ 6 เดือน และยืนยันว่าจะบอกมาจะได้ทำงานทันที แต่ค่าใช้จ่ายก็สูงพอสมควรซึ่งก็ได้รับการตอบรับที่ดี เพราะเห็นว่ามึงงานรองรับ

จากกระบวนการเรียนการสอน การเรียนรู้ชัดเจนทำให้นักศึกษาพยาบาลชายได้เลือกเรียนค่อในสาขา หรือแนวทางอนาคตที่ตนเองพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม ด้วยเหตุผลหลายประการ จากทั้งความชอบ ความถนัดในเนื้อหาวิชา อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน การปรึกษากับครอบครัว ซึ่งมุมมองจากครอบครัวนั้นจะยึดความมั่นคงทางอาชีพ การมีงานรองรับเป็นหลัก เมื่อทุกคนได้ทำตามฝันที่ตั้งไว้ของแต่ละความต้องการของปัจเจกบุคคลกลับไม่ได้รับความสำเร็จ จึงทำให้ต้องพิจารณาหาเส้นทางชีวิตสายใหม่ โดยมาจากการกลับไปปรึกษาครอบครัวเป็นหลัก เพราะรู้สึกว่าคุณเองนั้นล้มเหลวในการตัดสินใจจนสูญเสียอำนาจในการต่อรองพื้นที่ให้แก่เส้นทางชีวิตตนเอง

การนำนักศึกษาพยาบาลชายเข้าสู่คณะพยาบาลศาสตร์นั้น โดยส่วนใหญ่จะได้รับคำปรึกษาจากครอบครัวโดยมีนักศึกษาพยาบาลชายที่ได้ปรึกษารอบคร้วมีจำนวนทั้งสิ้น 10 คน ทำให้พบว่าทุกครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายทั้ง 10 คนที่แนะนำให้เข้าศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์นั้นจะมีญาติพี่น้องอยู่ในแวดวงพยาบาลศาสตร์ทั้งสิ้น โดยมีเหตุผลสำคัญ หรือแรงจูงใจที่ทำให้เลือกเรียนพยาบาลคือ เรื่องของอนาคตหลังสำเร็จการศึกษาที่มีงานรองรับ การมีรายได้ดี มีเกียรติภูมิทางอาชีพ รวมถึงการมีตัวอย่างให้เห็นจากคำแนะนำให้รู้จักญาติที่เป็นพยาบาล จึงทำให้สร้างแรงจูงใจและโน้มน้าวพวกเขาเข้าสู่คณะพยาบาลศาสตร์ได้ในที่สุด ส่วนนักศึกษาพยาบาลชายคนอื่นนั้นถึงแม้จะไม่ได้ปรึกษารอบคร้ว แต่ก็มีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับครูหรือกลุ่มเพื่อน ซึ่งก็พบว่ากลุ่มปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ก็ล้วนอยู่ในแวดวงทางการพยาบาล หรือมีคนรู้จักอยู่ในแวดวงพยาบาลอยู่เช่นกัน เช่น กลุ่มของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 6 กมล นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 8 ทิน และคนที่ 9 วิน ซึ่งได้รับคำแนะนำจากกลุ่มเพื่อนร่วมงานคือ พยาบาล เนื่องจากทั้ง 3 คนได้ทำงานเป็นผู้ช่วยพยาบาลมาก่อน และเริ่มรู้สึกท้อ รวมถึงอยากจะมีความก้าวหน้า ซึ่งวินกล่าวว่า “ผมว่ามันหนักไปสำหรับผมงานเยอะ ผมท้อแท้ และเห็นว่าไม่มีความก้าวหน้าแน่ๆ เลยอยากเรียนต่อ” หรือ จากคำกล่าวของทินที่ว่า “ได้เงินเดือนสูงสุด 8,000 บาท แต่เหนื่อยมาก หนักมากเพราะขึ้นเวรเช้าถึงดึกตลอด จนรู้สึกน้อยใจ เมื่อเทียบกับพยาบาล และประกอบกับพยาบาลหญิงชอบพูดว่ากล่าว และไม่ให้เกิดริ จินอยากเรียนพยาบาลต่อเพื่อให้มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน” อย่างไรก็ตามก็ยังคงอยู่ในประเด็นของการมีงานรองรับ รายได้ที่สูงขึ้น และเกียรติภูมิทางอาชีพเป็นสำคัญ

ตารางที่ 29: อัตลักษณ์ก่อนเข้าสู่คณะพยาบาลศาสตร์

ข้อมูลจากนักศึกษาพยาบาลชายจำนวนทั้งหมด 16 คน

1. อาชีพบิดา อาชีพมารดา	1. รับราชการและเกษตรกรรม แม่บ้านและเกษตรกรรม	มีจำนวน 10 คน มีจำนวน 8 คน
2.นิสัยและพฤติกรรม	2. ขาดความขยันในการเรียน สนใจและมีทักษะด้านกีฬาและดนตรี มีความรับผิดชอบมากเรื่องงานภายในครอบครัว รู้จักออมและเห็นค่าของเงิน มีความกตัญญูช่วยเหลืองานครอบครัว	มีจำนวน 9 คน
3.ความมุ่งหวังกับอาชีพในอนาคต	3. งานรับราชการ(ทหาร ตำรวจและครู)	มีจำนวน 7 คน
4.มูลเหตุและความต้องการในการเรียนพยาบาล	4.สมัครใจเข้าเรียนตามคำแนะนำของครอบครัวซึ่ง ส่วนมีเครือญาติอยู่ในแวดวงการพยาบาล ชี้อายุดีเรื่อง การมีงานรองรับ มีรายได้สูง มีเกียรติ มีความมั่นคง ในอาชีพ	มีจำนวน 10 คน

2. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในคณะพยาบาลศาสตร์

การเข้าพื้นที่ และการปรับตัวเพื่อสร้างพื้นที่แก่ตนเอง (ปี 1)

นักศึกษาพยาบาลชายที่สามารถผ่านเข้าศึกษาได้ในแต่ละปี ก็มีจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากการที่มีจำนวนน้อยจึงทำให้นักศึกษาพยาบาลชายรู้สึกกังวลใจ ตั้งแต่การสอบคัดเลือกรวมไปถึงการสอบสัมภาษณ์ เพราะการเป็นชนส่วนน้อยทำให้ขาดความมั่นใจทั้งในการวางตัว รวมถึงความสับสนในตนเองว่า คณะพยาบาลศาสตร์จะเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเรียนของตนเองหรือไม่

เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลชายต่างทราบดีว่า การเรียนพยาบาลนั้นจำเป็นต้องเน้นไปทางการเรียนด้านสาขาวิทย์ ซึ่งผู้ชายจะไม่ค่อยถนัด และยังมาพบกับกลุ่มเพื่อนผู้ชายที่มีจำนวนน้อย จึงสร้างความกังวลใจให้เป็นอย่างมาก ซึ่งในช่วงคั้งนี้นักศึกษาพยาบาลชายหลายคนก็ได้แต่หาแนวทางที่จะช่วยเสริมความเชื่อมั่น และยุติระบบคิดที่นำไปสู่การดึงตนเองออกจากพื้นที่ที่ตนกำลังเผชิญอยู่ นั่นคือการหาวิถีทางที่จะสร้างการมีตัวตนของชนส่วนน้อย โดยการสร้างพื้นที่ส่วนตัวของกลุ่มนักศึกษาพยาบาลชายไว้ในพื้นที่ของนักศึกษาพยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ในบริบทต่างๆ โดยมีระบบคิดที่ช่วยสนับสนุนการเผชิญกับสถานการณ์ที่พบเห็นจำนวนผู้หญิงที่มากกว่า ด้วยการวางแผนทำให้

ตนเองว่า ถ้าไม่ไหวก็ค่อยย้ายคณะหรือลาออกไป จึงทำให้พื้นที่ที่ถูกเปิดกว้างขึ้นในการรับพวกเขา ก้าวเข้าสู่เป้าหมายในการเป็นพยาบาล และยังถือเป็นบทพิสูจน์ว่าจะอยู่หรือจะไปเมื่อจบปีที่ 1 แต่ในกรณีของนักศึกษาพยาบาลชายที่เคยทำงานเป็นผู้ช่วยพยาบาลมาก่อน จะสามารถตัดประเด็นเหล่านี้ออกไปได้ เพราะได้ผ่านกระบวนการเหล่านี้มาก่อนแล้วตั้งแต่สมัยเรียนหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาล ซึ่งก็พบว่า จำนวน ผู้ชายก็มีจำนวนน้อยเช่นกัน ทำให้การเข้ามาได้มีแต่ความยินดี และคาดหวังในเรื่องความก้าวหน้าในอนาคตโดยไม่มี ความกังวลใจ เนื่องจากว่าพวกเขาเคยเผชิญสถานการณ์เหล่านี้มาแล้ว ซึ่งก็สามารถที่จะตั้งรับกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้อย่างไม่ลำบาก

ในเริ่มแรกสำหรับนักศึกษาพยาบาลชาย การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนผู้ชายด้วยกันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเป็นการจัดสรรพื้นที่ และสร้างตำแหน่งของตนเองในการเป็นสมาชิกหนึ่งในคณะพยาบาลศาสตร์ จากการถูกแบ่งกลุ่มตามเพศซึ่งเห็นได้ชัด จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลชายจะสนิทกันด้วยเวลาอันรวดเร็ว ประกอบกับเป็นกลุ่มคนประเภทเดียวกัน นั่นคือ เลือกว่าจะมาเรียนพยาบาลเหมือนกัน และเข้าใจกันเป็นอย่างดี และเริ่มปฏิสัมพันธ์กันในประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างปริมณฑลให้แก่กลุ่มของตนเองที่มีจำนวนน้อย ทำให้อุ่นใจและเชื่อมั่นมากขึ้นว่าจะสามารถอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ได้ หลังจากนั้นต่อมานักศึกษาพยาบาลชายก็จะเข้าสู่กระบวนการได้พบปะรุ่นพี่ทั้งผู้ชายผู้หญิง เพื่อนแนะนำสถานที่และทำกิจกรรมรับน้อง ในส่วนนี้รุ่นพี่ผู้ชายจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาพยาบาลชายเป็นอย่างมาก เพราะทำให้เห็นว่าผู้ชายไม่ได้เป็นสิ่งแปลกใหม่ในพื้นที่แห่งนี้ พร้อมกันนั้นยังสร้างความอุ่นใจ คลายกังวลลงไปได้มาก หลังจากนั้นก็ทำการย้ายเข้าหอพัก โดยสามารถเลือกที่จะอยู่ในหอพักของคณะถ้ามีห้องว่างเหลือ หรือให้เลือกหอพักด้วยตนเองโดยทางสถาบันจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย พบว่าส่วนใหญ่จะนิยมเลือกหอพักด้วยตนเอง เพราะต้องการอิสระไม่อยากจะอยู่ในกฎระเบียบมากนัก ในการหาหอพักรุ่นพี่ผู้ชายจะทำหน้าที่จัดหาให้ จนเมื่อเสร็จภารกิจก็จะมีการเลี้ยงรับน้องเฉพาะในแวดวงนักศึกษาพยาบาลชายต่อในช่วงเย็น โดยนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 11 คือ สุมิตร เล่าถึงบรรยากาศ และความรู้สึกไว้ว่า “เป็นการพูดแนะนำตนเอง พูดคุยกันตามประสาผู้ชาย มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คุยกันอย่างสนุกสนานเป็นกันเอง ทำให้พวกเราเข้ากับรุ่นพี่ได้อย่างรวดเร็ว รุ่นพี่ให้เกียรติเราไม่ใช้อำนาจบังคับเพียงแต่คุยกันอย่างเปิดอก แล้วก็แนะนำมากกว่า ซึ่งต่างจากรุ่นพี่ผู้หญิงที่ชอบใช้อำนาจบังคับ น่าเบื่อกับ”

ในปีแรกของการเรียน เนื้อหาวิชานั้นยังไม่ลำบาก เพราะเป็นวิชาพื้นฐานที่ยังไม่ลงลึกไปในการพยาบาลจึงทำให้นักศึกษาผู้ชายยังไม่เครียดกับการเรียน แต่ถือว่าเป็นช่วงของการปรับตัวให้เข้ากับบริบทใหม่ที่พวกเขาเพิ่งได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง พวกเขาได้เริ่มปรับตัวเข้ากับสถานที่เรียนใหม่ สังคมใหม่ที่เต็มไปด้วยเพศหญิง หลังจากที่นักศึกษาพยาบาลชายสามารถจัดสรรตำแหน่ง และมีพื้นที่ให้แก่ตนเองในกลุ่มของนักศึกษาพยาบาลชายแล้ว ก็เข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตร ซึ่งก่อให้เกิดพื้นที่ และสถานการณ์ที่ชนส่วนน้อย คือนักศึกษาพยาบาลชาย

กับชนส่วนใหญ่ คือนักศึกษาพยาบาลหญิง ได้ปฏิสัมพันธ์กันทั้งภายในชั้นเรียน หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันก่อให้เกิดการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง

นักศึกษาพยาบาลชายมีวิธีการสร้างความรู้จักกับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง โดยไม่จำเป็นต้องเข้าไปทำความรู้จักก่อน เนื่องจากเป็นชนส่วนน้อยจึงได้รับความสนใจเป็นพิเศษ โดยมากกลุ่มเพื่อนนักศึกษาพยาบาลหญิงจะเข้ามาทำความรู้จักก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการแบ่งกลุ่มทำรายงาน หรือการเข้ากลุ่มในชั้นเรียนจะพบว่า นักศึกษาพยาบาลชายจะแยกกันไปเข้ากับกลุ่มเพื่อนผู้หญิง จะไม่อยู่กลุ่มเดียวกัน ประกอบกับอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของนักศึกษาพยาบาลชาย คือ ความชำนาญ และมีทักษะในด้านการจัดเตรียมอุปกรณ์ และเครื่องมือนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ทั้งระบบคอมพิวเตอร์ ระบบไฟ ระบบเสียง และยังถูกจัดวางให้เป็นผู้นำเสนองานหน้าชั้นเรียน เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลหญิงเห็นว่า จะทำให้มีสีสันภายในชั้นเรียนมากขึ้น และยังนำไปสู่การไม่เข้มงวดของอาจารย์ เพราะสังเกตพบว่า อาจารย์พยาบาลส่วนใหญ่จะให้ความเอ็นดู ไม่เข้มงวดมากนัก ซึ่งก็ตรงกับคำสัมภาษณ์ของอาจารย์พยาบาล คือ พรรณวดี ที่กล่าวไว้ว่า “รู้สึกว่าจะให้สิทธิพิเศษบางอย่างหรือความสำคัญมากกว่าผู้หญิง จะไม่ค่อยว่ากล่าว แต่จะคอยอนุโลมให้เขา บางทีการเป็นคนกลุ่มน้อยก็อาจได้รับสิทธิพิเศษโดยไม่รู้ตัว” จากการเข้ากลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันนี่เองนำมาสู่การได้ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาพยาบาลหญิง ภายในกลุ่มที่นักศึกษาพยาบาลชายเป็นสมาชิกอยู่ แล้วจากกลุ่มเหล่านี้ก็จะค่อยๆ แนะนำให้รู้จักกับกลุ่มเพื่อนกลุ่มอื่นๆ จนในที่สุดก็จะทำให้รู้จักกันทั้งหมดในภายหลัง แต่การปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาพยาบาลชายก็มีความจำเป็นในการที่จะต้องปรับพฤติกรรมบางส่วนเพื่อที่จะเปิดพรมแดนแห่งการก้าวผ่านเข้ามาของนักศึกษาพยาบาลหญิง และการก้าวออกไปของนักศึกษาพยาบาลชายในพรมแดนของชนส่วนใหญ่ที่ต้องให้ความสำคัญและนำมาพิจารณา เพื่อการมีตัวตนอย่างสมบูรณ์ในคณะพยาบาลศาสตร์

นักศึกษาพยาบาลชายต้องปรับตัวในเรื่องบุคลิกลักษณะ รวมถึงคำพูดที่ต้องเน้นให้มีความสุภาพเพิ่มมากขึ้น ดังที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่13 คือ สุรัช ได้กล่าวไว้ว่า “ผมต้องใช้เวลาเป็นเดือนๆ ใช้เทคนิคคือ การพยายามวางตัวเรียบร้อยสุภาพเข้ากับกลุ่มผู้หญิงให้ได้กลุ่มหนึ่งก่อน แล้วพวกเขาจะค่อยๆ แนะนำผมให้กลุ่มอื่นๆ รู้จักต่อไปจนครบ แต่เราก็ต้องระวังตัวตลอดทั้งคำพูด กิริยามารยาท สำคัญครับ” นอกจากการพูดและวางตัวให้สุภาพแล้วนักศึกษาพยาบาลชายยังต้องระวังคำพูดให้มาก เพราะอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้ เพราะผู้หญิงนั้นจะชอบเก็บไปคิดซึ่งแตกต่างจากผู้ชาย โดยนักศึกษาพยาบาลชายคนที่15 คือ สมบูรณ์ ได้กล่าวไว้ว่า “ผมวางตัวไม่ถูกจะเขินขริมวางฟอร์ม เพราะผู้ชายมีน้อย มันเด่นมากครับ จะพูด จะเดิน จะทำอะไร ต้องระวังให้ดูเรียบร้อย ให้ดูดี จะทำให้เพื่อนผู้หญิงกลัวที่จะเข้ามาคุยกับเรามาก แต่ก็ต้องรู้จักพูดคุยให้เหมาะสมจะคุยเหมือนกับเพื่อนผู้ชายไม่ได้ เพราะบ่อยครั้งที่เกิดการเข้าใจผิดกันจากคำพูด และผู้หญิงจะชอบเก็บไปคิดไม่เหมือนผู้ชาย”

การจัดตำแหน่งที่นั่งในชั้นเรียนของนักศึกษาชาย จะพบว่าจากที่นั่งรวมกันในช่วงต้น เมื่อผ่านไปได้เรียนรู้ว่า การนั่งรวมกันทำให้ยังสร้างความเป็นจุดเด่น และยังจำกัดพื้นที่ให้ตนเองอยู่แต่ในกลุ่มเพื่อนผู้ชาย จึงได้กระจายกันนั่งตามกลุ่มเพื่อนผู้หญิง ยังทำให้การแสดงตัวตนแห่งการเป็นสมาชิกของคณะพยาบาลศาสตร์ได้รับการยอมรับจากชนส่วนใหญ่ หรือนักศึกษาพยาบาลหญิงมากขึ้น เนื่องจากการจัดวางตำแหน่งหรือจำกัดบริบทของนักศึกษาพยาบาลชายในการนั่งเรียนนั้นทำให้การปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาพยาบาลหญิงเป็นไปได้โดยสะดวก ผ่านการสนทนาในเรื่องเนื้อหาวิชาเรียนเป็นหลัก นำมาสู่การเข้ากลุ่มเพื่อนได้ทั้งหมดในเวลาต่อมา นักศึกษาพยาบาลชายคนที่15 คือ สมบูรณ์ ได้กล่าวไว้ว่า “แรกๆ พวกผมจะนั่งรวมกัน แต่รู้สึกว่าเป็นจุดเด่นเล็กๆ กระจายกันนั่ง ทำให้ผมเคยชินและไม่เขินอายเหมือนแต่ก่อน” นักศึกษาพยาบาลชายได้ค้นหาแนวทางเพื่อที่จะให้เข้าไปรวมอยู่ในชนส่วนใหญ่ จนทำให้เป็นที่ยอมรับจากส่วนรวม และอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ได้ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ที่นักศึกษาพยาบาลชายจำกัดบริบทให้แก่ตนเองในเรื่องของการนั่งในชั้นเรียน หรือได้เรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ที่ถูกกำหนดจากนักศึกษาพยาบาลหญิงในเรื่องของข้อแม้ในการก้าวข้ามพรมแดนระหว่างเพศเข้าสู่ชนส่วนใหญ่ นั่นคือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านบุคลิกภาพ และการใช้คำพูดให้สุภาพ รวมถึงต้องสร้างระบบคิดที่ซับซ้อนมากขึ้นให้แก่ตนเอง เพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งจากคำพูดที่เคยชินในการพูดกับเพื่อนผู้ชายที่เป็นเรื่องสนุกสนานหรือเกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งถือเป็นปกติ แต่สำหรับชนส่วนใหญ่แล้วถือเป็นข้อห้ามและอาจถูกปฏิเสธพื้นที่ในการเป็นสมาชิกได้ ในปีนี้จึงเป็นเรื่องของการสร้างพื้นที่ และสร้างตนให้เป็นที่ยอมรับจากทั้งกลุ่มเพื่อนผู้ชาย และกลุ่มเพื่อนผู้หญิง และกลุ่มบุคคลต่างๆ ในคณะพยาบาลศาสตร์ มากกว่าเรื่องของการเรียน

การเริ่มทำหน้าที่ของคณะพยาบาลศาสตร์ในการถ่ายทอดวิชาทางการพยาบาล (ปี 2)

ในชั้นปีที่2 เป็นการเรียนในเนื้อหาของการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ นักศึกษาพยาบาลชายต้องเริ่มลงลึกในเนื้อหาวิชาทางการพยาบาล พร้อมกับมีการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ทำให้ในปีนี้เป็นปีที่หนักมากสำหรับพวกเขา ทั้งเนื้อหาวิชาที่ต้องให้ความสนใจและขยันท่องจำศัพท์ต่างๆ ทางการพยาบาลประกอบกับการรับผิดชอบขึ้นฝึกงานบนหอผู้ป่วย สำหรับนักศึกษาพยาบาลชายพบว่า ไม่ขยันและขาดการเอาใจใส่ในเนื้อหาวิชาเรียน แต่จะชอบปฏิบัติงานมากกว่า นักศึกษาพยาบาลชายคนที่13 คือ สุรัช กล่าวไว้ว่า “ผู้ชายก็เกียจคร้าน ไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือ และทำงานกลุ่ม เคยทำงานร่วมกับผู้ชาย แต่ผลคือไม่สำเร็จ จนต้องย้ายไปอยู่กลุ่มผู้หญิง” สอดคล้องกับคำกล่าวของนักศึกษาพยาบาลหญิงคนที่2 คือ สุนทรี ที่กล่าวว่า “นักศึกษาชายยังไม่ค่อยมีความรับผิดชอบเท่าที่ควร ทั้งเรื่องการเรียนและฝึกปฏิบัติงาน ยังขาดความขยัน ไม่ตรงต่อเวลา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญในวิชาชีพพยาบาล” และยังคงตรงกับคำสัมภาษณ์ของอาจารย์พยาบาล คือ

พรรณวดี ที่ท่านกล่าวว่า “ความสนใจในการเรียนนั้นจะดีกว่าเด็กผู้หญิงมาก จึงต้องพยายามมากขึ้นในการสอน รวมถึงต้องอธิบายซ้ำอยู่เสมอให้กับเด็กผู้ชาย แต่กลับกันในการฝึกปฏิบัตินั้น เด็กผู้ชายกลับทำได้ดี” ในเรื่องเหล่านี้ทำให้มีนักศึกษาพยาบาลชายต้องซ้ำชั้น เพราะมีเวลาฝึกปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดการขึ้นฝึก หรือเข้าสายเป็นประจำ จำนวน 2 คน คือ นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 5 คือ นที และนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 14 คือ พล

ในช่วงนี้นักศึกษาพยาบาลชายได้ปรับตัวเข้ากับสถานศึกษา และกลุ่มผู้ชายทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง และเพื่อนนักศึกษาพยาบาลชายร่วมสถาบันได้เป็นอย่างดี คอยให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการเรียน ซึ่งต่างเป็นที่ทราบคือในปี 2 ทุกๆคนจะเครียด เพราะยังปรับตัวไม่ทันกับกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้นจึงพบว่าวิธีการคลายเครียดของนักศึกษาพยาบาลชายจะมีหลายวิธี แต่ทุกวิธีก็ล้วนมีตัวละครสำคัญ คือ นักศึกษาพยาบาลชายร่วมอยู่ด้วยทั้งสิ้น แม้ว่านักศึกษาพยาบาลชายจะพักอยู่หอพักนอกสถาบันเป็นส่วนใหญ่ แต่หอพักนักศึกษาพยาบาลชายภายในสถาบันกลับเป็นพื้นที่ใช้สอยที่เปิดรับนักศึกษาพยาบาลชายทุกรุ่นให้เข้ามาเยี่ยมมากที่สุดในทุกเวลาของแต่ละวัน ทั้งการใช้เป็นที่พักผ่อนก่อนเข้าเรียน หลังรับประทานอาหารกลางวัน หรือเป็นที่นัดพบก่อนไปเล่นฟุตบอลร่วมกัน ซึ่งภายในห้องพักของนักศึกษาพยาบาลชายภายในสถาบันมีอุปกรณ์ที่ช่วยพักผ่อนหลายประเภททั้งวิทยุ กีตาร์ คอมพิวเตอร์(โน้ตบุ๊ก) หรือการมีสิทธิพิเศษต่างจากนักศึกษาพยาบาลหญิง นั่นคือ การมีโทรทัศน์ภายในห้องพัก ดังนั้นจึงมีกิจกรรมให้นักศึกษาชายได้ทำร่วมกันหลายประเภท จนสามารถกล่าวได้ว่า หอพักนักศึกษาพยาบาลชายภายในสถาบันเป็นพรหมแดนที่เปิดให้นักศึกษาพยาบาลชายแต่ละคนได้แสดงอัตลักษณ์ของตนเอง และยังได้รับเอาอัตลักษณ์ของกลุ่มนักศึกษาพยาบาลชายไว้เป็นอาณาเขตที่ชัดเจน ตัดขาดจากชนส่วนใหญ่โดยสิ้นเชิง

นักศึกษาพยาบาลชายเมื่อเข้ามาพักผ่อนในห้องพักนักศึกษาพยาบาลชายในสถาบันก็จะเล่นกีตาร์ ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ หรือเล่นเกมส้อมพิวเตอร์ ตามแต่การจัดสรรในระดับปัจเจก แต่ถ้าในช่วงหลังเลิกเรียน พวกเขาเหล่านั้นจะละทิ้งความเป็นปัจเจก และจะยอมจำนนแก่กระบวนการของกลุ่ม ซึ่งผ่านการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันเพื่อหากิจกรรมในการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ร่วมอย่างไม่ชัดเจน ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นฟุตบอล โดยมีเงินเป็นเดิมพันเล็กน้อยเพื่อเป็นค่าอาหารหลังจากการเล่น เหมือนกับว่าทีมที่แพ้จะต้องเป็นผู้เลี้ยงอาหารเย็น เป็นการคลายเครียดที่นักศึกษาพยาบาลชายได้ทำร่วมกันบ่อยที่สุด นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กักร ได้กล่าวว่า “นอกจากมันเพิ่มสีสันให้มากขึ้นแล้ว ยังทำให้ตื่นเต้น ผมว่าเรารักกันมากขึ้นแม้ผลการแข่งขันจะเป็นอย่างไร ยิ่งถ้ามีรุ่นพี่ที่จ๊อบไปแล้วมาเล่นด้วย พวกเขาจะออกเงินไว้สำหรับค่าอาหารโดยไม่คำนึงถึงผลการแข่งขัน รุ่นพี่จะบอกเสมอว่า ว่างมีงานทำแล้วจะให้เลี้ยงกิน ซึ่งถ้าผมจบก็คงทำเช่นนั้นเหมือนกัน”

ในบางวันถ้ามีโอกาสเหมาะสม คือการมีนักศึกษาพยาบาลชายว่างพร้อมๆกันหลายคน โดยเฉพาะเย็นวันศุกร์ ก็จะนัดหมายกันเพื่อไปเที่ยวตามสถานบันเทิงย่านรัชดา โดยมีที่นัดพบกันก่อน

คือหอพักนักศึกษาพยาบาลชายในสถาบัน และจะมีรุ่นพี่ที่จับแล้วตามมาสวมทบเพื่อไปสังสรรค์ด้วยกัน การไปเที่ยวกลางคืนนั้นเป็นสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลชายรู้สึกได้ถึงการคลายเครียด เพราะจะทิ้งเรื่องเรียนไว้ที่สถานศึกษา และจะเน้นการหาความบันเทิงกับกลุ่มเพื่อนเพียงอย่างเดียว ซึ่งในการไปเที่ยวนักศึกษาพยาบาลชายจะไม่เปิดเผยตัวตนว่าเป็นนักเรียนพยาบาล แต่จะบอกเพียงเรียนอยู่มหาวิทยาลัยแห่งอื่น โดยมีเหตุผลคือ ไม่อยากให้เสียชื่อเสียง เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ไม่เหมาะกับสถาบันเทิง และรองลงมาคือไม่อยากเสียเวลาตอบคำถามยาวๆ เพราะทราบดีว่าถ้าผู้ชายเป็นพยาบาลย่อมมีคำถามต่อมามากแน่นอน การเที่ยวกลางคืนเป็นเพียงการแสวงหาพื้นที่ให้แก่กลุ่มนักศึกษาพยาบาลชายเพิ่มเติม พร้อมกับได้แสดงออกในตัวตนอีกมุมหนึ่งที่วัยรุ่นผู้ชายนิยมเพื่อคลายเครียด ได้ดื่มกินสนทนากันในกลุ่มเพื่อน และได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้หญิงในอีกบริบทที่พวกเขาไม่ใช่ชนส่วนน้อย สิ่งเหล่านี้เป็นสีสัน สร้างความตื่นเต้น และทำให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลชายเข้มแข็ง นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 คือ สมบูรณ์ ได้กล่าวว่า “วันไหนเรียนหนักๆ เบื่อๆ ก็จะชวนกันไปเที่ยว ดื่มกิน เราจะไม่ค่อยเรื่องเรียน จะเดิน มองผู้หญิง สนุกดีครับ แข่งขันกันหาเบอร์โทรศัพท์ผู้หญิงว่าใครจะได้มากกว่ากัน ได้เบอร์มาก็คุยกันบ้าง แต่เขาไม่รู้ฐานะว่าผมเรียนพยาบาล ผมไม่บอกหรือเปิดเผยชื่อสถาบัน โดยมากก็จะบอกว่าเรียนรามฯ ครับ”

หลังจากสถานบันเทิงปิดบริการ นักศึกษาพยาบาลชายก็จะแยกย้ายกันกลับหอพักของแต่ละคน แต่สำหรับผู้ที่พักหอภายในก็จะไปนอนหอเพื่อนก่อน แล้วจึงกลับตอนเช้ารุ่งขึ้น แต่ถ้าวันไหนมีการถ่ายทอฟุตบอลต่างประเทศ พวกเขาก็จะรวมกลุ่มกันที่ห้องพักของนักศึกษาพยาบาลชายคนใดคนหนึ่งที่พักนอกสถาบัน เพื่อจะได้สามารถส่งเสียงเชียร์ได้อย่างเต็มที่ และยังพบว่ามีการเล่นพนันกันอีกด้วย มีเหตุการณ์น่าสนใจครั้งหนึ่งหลังจากที่แยกย้ายกลับจากสถานบันเทิงตามที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 1 คือ อานัส กล่าวว่า “หลังจากเที่ยวกลางคืนแล้วผมไปเที่ยวต่อแถวสวนลุมพินี เพราะเคยได้อินเพื่อนต่างสถาบันพูดถึงการขายบริการทางเพศของนักศึกษา จึงอยากลอง และก็เป็นจริง ผมต่อรองราคาจนพอใจ แต่ขณะนั้นเองผมกลับไปนึกถึงโรคภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งได้เรียนรู้มาประกอบกับนึกถึงผู้ป่วยที่เป็นโรค และผมเคยให้การดูแล จึงสัมผัสความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ และกลับที่พักไปในที่สุด” เรียกได้ว่านักศึกษาพยาบาลชายนั้นเริ่มถูกเบ้าหลอม หรือกระบวนการเรียนการสอนในคณะพยาบาลศาสตร์จัดเกล้าสร้างระบบคิดให้โดยที่รับมาอย่างไม่รู้ตัว ถึงแม้พื้นที่ในการแสดงจะเปลี่ยนไป แต่ชุดความรู้ซึ่งผ่านกระบวนการเรียนรู้ชุดเกล้าจากคณะพยาบาลศาสตร์ และผลจากการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ป่วยก็ยังเข้ามามีบทบาทต่อการแสดงออกของนักศึกษาพยาบาลชายในพื้นที่ใหม่อยู่เสมอ โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้น ว่าเขาเหล่านั้นจะเลือกข้อมูลชุดใดมาประกอบการพิจารณาในการแสดงตัวตนในบริบทนั้นออกไป

ในด้านการฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วยถือเป็นสิ่งสำคัญในวิชาชีพพยาบาล นักศึกษาพยาบาลชายต้องพบกับการเรียนรู้ภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติโดยทำการทดลองกับหุ่นก่อน แล้วจึงขึ้นฝึกปฏิบัติจริงบนหอผู้ป่วย ในพื้นที่ของการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย นักศึกษาพยาบาลชายได้พบกับกลุ่มปฏิสัมพันธ์จำนวนมาก กับผู้ป่วยพบว่าผู้ป่วยให้การตอบรับ ชื่นชม ให้เกียรติ และเชื่อฟังคำแนะนำเป็นอย่างดี และมักจะเรียกนักศึกษาพยาบาลชายว่า “หมอ” เป็นส่วนใหญ่ ผลแห่งการปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วย เหล่านี้ล้วนส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลชายเริ่มที่จะพอใจกับการครองบทบาทในวิชาชีพนี้ รวมถึงการได้ขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยยังได้ให้ข้อคิดและสร้างการปรับเปลี่ยนตนเองแก่พวกเขา คือการได้สวมชุดฝึกงานเพื่อขึ้นฝึก ทำให้นักศึกษาพยาบาลชายเรียนรู้ว่าเมื่อสวมเครื่องแบบแล้วต้องวางตัวให้สุภาพเรียบร้อยมีความสำรวมมากขึ้น นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 1 คืออานัสเล่าว่า “เครื่องแบบที่สวมใส่นั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม บุคลิกภาพ โดยต้องคำนึงอยู่เสมอว่าเราคือพยาบาลจะต้องมีความเรียบร้อย สุภาพ ต้องวางตัวให้เหมาะสมต่อสาธารณชนตลอดเวลาให้สมกับอาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อชีวิตมนุษย์” หรือ นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 14 คือพล ที่กล่าวว่า “ผมเริ่มเสแสร้งในการวางตัวให้ดูเรียบร้อย เมื่ออยู่ในชุดนักศึกษาและชุดฝึกปฏิบัติงาน เมื่อต้องพูดคุยกับผู้ป่วย เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลกับคะแนนและการผ่านเกณฑ์การศึกษาทั้งสิ้น แม้ว่าจะอึดอัดมากก็ตาม” จากทั้ง 2 คนทำให้เห็นถึงกระบวนการจัดเกลาที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรการเรียนการสอน แม้ผลการครองบทบาทที่ดูเรียบร้อยด้วยเหตุผลที่เกรงว่าจะไม่ผ่านเกณฑ์การศึกษาก็ตาม ซึ่งต่างจากอานัสที่เกิดจากความภาคภูมิใจ แต่ก็แสดงให้เห็นว่า การตกอยู่ในพื้นที่ที่มีกรอบในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ การสร้างพื้นที่ปฏิสัมพันธ์บนหอผู้ป่วย รวมถึงการมีเกณฑ์ชี้วัดผลการเรียน ล้วนส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลชายครองบทบาทพยาบาลที่ต้องเรียบร้อยได้ในที่สุด แม้จะมีเหตุผลแตกต่างกันไป

เมื่อกล่าวถึงการให้พยาบาลผู้ป่วยในชั้นปีที่ 2 จะพบว่านักศึกษาพยาบาลชายจะเริ่มรู้สึกถึงความยากและความง่ายในเวลาเดียวกัน กล่าวคือ เนื่องจากในปีนี้เป็นการศึกษาการให้การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ จึงมีความง่ายคือการสื่อสารจะเข้าใจกันได้ง่าย รวมถึงผู้ป่วยจะพักผ่อนเป็นส่วนใหญ่ทำให้ไม่วุ่นวายมากนัก แต่ก็มีความยากในเรื่องของการเอาใจใส่เป็นพิเศษ โดยเฉพาะผู้ป่วยสูงอายุยังต้องการให้ดูแลเป็นพิเศษ และยังต้องการกำลังใจมากกว่าผู้ป่วยปกติ ดังนั้นนักศึกษาพยาบาลชายจึงต้องเรียนรู้ที่จะใช้คำพูดในเชิงจิตวิทยาเพื่อให้ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น นอกจากนั้นเรื่องการทำความสะอาดร่างกาย และการชำระล้างอุจจาระหรือปัสสาวะผู้ป่วย ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่นักศึกษาพยาบาลชายรู้สึกได้ถึงภาระหนักในการครองบทบาทพยาบาล เพราะเห็นว่าไม่น่าจะเป็นบทบาทที่ผู้ชายควรจะได้รับ แต่เมื่อตกอยู่ในกระบวนการสร้างการเป็นพยาบาล พวกเขาไม่มีทางเลือก จึงต้องหาช่องทางที่จะช่วยล้มล้างระบบคิดในการปฏิเสธสถานการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น โดยการพยายามนึกเสมอว่าผู้ป่วยเหล่านั้นเป็น พ่อแม่ หรือญาติของตนเอง

ดั่งที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 8 คือทิน กล่าวไว้ว่า “เวลาที่ต้องพาผู้ป่วยไปจับถ่ายนั้น ผมจะเกิดการปวดหัวทุกครั้งเพราะทนกลิ่นแรงๆ ไม่ไหว ถึงแม้ผมจะเคยเป็นผู้ช่วยพยาบาลมาก่อนแต่ก็ไม่เคยให้การพยาบาลต่อเนื่องบนหอผู้ป่วย ผมต้องกลับใจทำและคิดว่าผู้สูงอายุนั้นก็เหมือนกับพ่อและแม่ของผม จึงทำให้ไม่รู้สึกรังเกียจมากนัก” สถานการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้นักศึกษาพยาบาลชายเรียนรู้ว่าควรจะคิดและปฏิบัติอย่างไรเมื่อต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ในลักษณะเดียวกันที่จะเกิดขึ้นต่อไป และก็ทำให้สามารถปฏิบัติได้โดยไม่ลำบากในที่สุด

ในการฝึกให้การพยาบาลบนหอผู้ป่วยยังทำให้นักศึกษาพยาบาลชายเห็นข้อได้เปรียบ และการมีอำนาจมากกว่านักศึกษาพยาบาลหญิง ในเรื่องความแข็งแรงของร่างกายที่ช่วยเคลื่อนย้ายผู้ป่วยได้อย่างกระฉับกระเฉง จนทำให้นักศึกษาพยาบาลหญิงต้องขอให้ช่วยเสมอ เมื่อพวกเขาพบสถานการณ์เหล่านี้พวกเขาจะทราบได้ว่า ในเวลานั้นพื้นที่ถูกเปิดให้พวกเขาครอบครองบทบาทอย่างเต็มที่เหนือกว่านักศึกษาพยาบาลหญิงอย่างชัดเจน แม้ว่าจำนวนผู้ชายจะเป็นชนส่วนน้อยก็ตาม ความได้เปรียบนี้ ได้ส่งผลอย่างชัดเจนในทางบวกต่อมุมมองในวิชาชีพพยาบาลสำหรับนักศึกษาพยาบาลชาย และนักศึกษาพยาบาลหญิงก็ยอมรับในข้อได้เปรียบนี้ ตามที่นักศึกษาพยาบาลหญิงคนที่ 1 คือเอมอร ได้กล่าวว่า “ผู้ชายถือได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพพยาบาลเป็นอย่างมาก ทั้งความได้เปรียบด้านความแข็งแรงของร่างกายและความได้เปรียบด้านจิตใจที่เข้มแข็งกว่า การใช้กำลังที่มีอยู่เสมอในงานด้านการพยาบาลทำให้เห็นข้อได้เปรียบเป็นอย่างมาก” นอกจากความได้เปรียบนี้ นักศึกษาพยาบาลชายยังได้ค้นพบความชอบส่วนตัว ในการให้การพยาบาลที่มีส่วนสนับสนุนการครอบครองบทบาทให้แน่นแฟ้นขึ้น นั่นคือ “ความท้าทาย” ที่เกิดจากการได้ให้การพยาบาลผู้ป่วยในเรื่องของการฉีดยา การเปิดเส้นเลือดเพื่อให้น้ำเกลือ และการปั๊มหัวใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สร้างความใฝ่รู้และเพิ่มความต้องการครอบครองบทบาทพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลชายทั้งสิ้น โดยนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 13 คือสุรัช กล่าวว่า “เสน่ห์ในวิชาชีพ คือ การได้ฉีดยา เปิดเส้นให้น้ำเกลือ ปั๊มหัวใจ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีส่วนสร้างสีสันในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยทั้งสิ้น เพราะเพศชายชอบความท้าทาย ถ้าให้คอยปรนนิบัติอย่างเดียวโดยไม่มีสิ่งเร้าใจเหล่านี้คงลาออกไปแล้ว กับเพื่อนนักศึกษาพยาบาลชายคนอื่นก็คงคิดเหมือนผมทุกคน”

ในกระบวนการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 2 นี้ทำให้นักศึกษาพยาบาลชายได้เรียนรู้ทั้งทางภาคทฤษฎี และทางการฝึกปฏิบัติงาน ทำให้ทราบถึงความยากลำบากในการเรียนและการทำงานในวิชาชีพ นักศึกษาพยาบาลชายได้ค้นพบว่า วิชาชีพพยาบาลทำให้พวกเขามีเวลาน้อยลงเพราะจากการเรียนที่หนักทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ แต่ก็นำมาซึ่ง การมีความรับผิดชอบ และการจัดสรรเวลาที่เป็นระบบมีแบบแผนแก่ตนเองมากขึ้น และก็ได้เห็นถึงค่าของเวลาแต่ละวินาทีที่ล้วนมีความสำคัญกับชีวิตมนุษย์ ตามที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คืออตัน ได้กล่าวว่า “หนักมากเริ่มเรียนยากต้องขยันเพิ่มขึ้น รับผิดชอบเพิ่มขึ้น รู้จักแบ่งเวลา เห็นค่าของเวลาแต่ละวินาทีเมื่อเทียบกับชีวิตของผู้ป่วย

แต่เนื้อหาวิชาเหล่านี้ผมคิดว่ามันทำทนายดีในสิ่งที่ผมไม่เคยรู้มาก่อน ทำให้ไม่รู้สึกรู้สึกับที่เรียน พร้อมกับรู้สึกเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น” ภาพรวมในชั้นปีที่ 2 นี้ถือเป็นกระบวนการ การขั้นตอนในการนำ นักศึกษาพยาบาลชายเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ จัดเวลา และปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลในด้านการ พยาบาล

การถ่ายทอดความรู้ทางการพยาบาล และการปลูกฝังจัดเวลาให้ซึมซับในหน้าที่ทางการพยาบาล อย่างต่อเนื่อง (ปี 3)

ในชั้นปีที่ 3 นักศึกษาพยาบาลชายเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนในเรื่อง สุนทรียศาสตร์และ กุมารศาสตร์ ซึ่งจะเน้นไปในการดูแลผู้ป่วยเด็ก รวมถึงขั้นตอนการให้กำเนิดของมารดา และยังคง ฝึกทำคลอด ในช่วงเวลานี้ นักศึกษาพยาบาลชายสามารถเข้าเป็นสมาชิกของคณะพยาบาลศาสตร์ได้ อย่างกลมกลืน ได้รับการยอมรับที่ดีจากชนส่วนใหญ่ พวกเขารู้จักวิธีการวางตัวให้เหมาะสมในแต่ ละโอกาส ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาให้ความสำคัญจึงเน้นไปในเรื่องของการเรียนในเนื้อหาทางการ พยาบาลทั้งในชั้นเรียนและการฝึกบนหอผู้ป่วย โดยเฉพาะการเรียนเรื่องสุนทรียศาสตร์ รวมถึงการทำ คลอดจะสร้างความสนใจแก่นักศึกษาพยาบาลชายอย่างมาก นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 สมบูรณ์ ได้เล่าว่า “ผมว่าวิชาเหล่านี้ถ้ามีผู้หญิงเรียนอยู่เพศเดียวมันไม่สนุกหรอกครับ ต้องมีผู้ชายด้วย เพราะ เรื่องการตั้งครรภ์ต้องประกอบจากทั้ง 2 เพศมันทำให้มีสีสันนะครับ ในชั้นเรียนเพื่อนๆ จะตั้งใจฟัง ทั้งผู้ชายและผู้หญิง เพราะถือเป็นเรื่องใกล้ตัว ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนน่าติดตามมากขึ้น และเป็น ที่สนใจอย่างมาก” ในการฝึกทำคลอดนั้น นักศึกษาพยาบาลชายจะต้องฝึกหัดกับหุ่นก่อน จึงจะ ได้ทำคลอดจริง ซึ่งต้องทำคลอดจริงอย่างน้อย 2 ราย จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ ก่อนขึ้นปี 3 นักศึกษา พยาบาลชายทุกคนจะทราบดีว่าต้องเรียนอะไร โดยมีรุ่นพี่ผู้ชายถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึให้ฟังถึงการ ทำ คลอด นักศึกษาพยาบาลชายทุกคนต่างเห็นตรงกันในเรื่องความท้าทาย และก็เป็นกังวลในเวลา เดียวกัน โดยมีนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 5 คือ นที ซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนขึ้นปี 3 ได้ เล่าว่า “ปีนี้ต้องฝึกทำคลอดและเรียนเกี่ยวกับการผดุงครรภ์ โชคร้ายสำหรับผมมากเพราะเป็นคน เห็นเลือดจำนวนมากๆ ไม่ได้ ผมพยายามหาทางออกและฝึกตัวเองล่วงหน้าด้วยวิธีการไปสมัครอยู่ มูลนิธิแห่งหนึ่งที่เพื่อนทำอยู่ ช่วยเก็บศพ หรือช่วยคนเมื่อเกิดอุบัติเหตุ เพื่อให้เกิดความเคยชินใน การเห็นเลือดจำนวนมากๆ บ่อยๆ ทำมาได้ระยะหนึ่งแล้วคิดว่าดีขึ้นกว่าเดิม”

หลังจากที่เรียนทฤษฎี และได้ทดลองฝึกทำคลอดได้สักระยะหนึ่ง ก็ถึงเวลาที่นักศึกษา พยาบาลชายจะต้องตกอยู่ภายใต้บริบทสำคัญ คือ ห้องคลอด ซึ่งสร้างความตื่นเต้น และท้าทาย จาก คำบอกเล่าของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลัน “ผมรู้สึกเกร็งและรู้สึกถึงภาระที่หนักมาก กังวลว่าจะทำได้หรือไม่ เสียงของแม่ที่ร้องด้วยความเจ็บปวดท้าทายผมในการให้พยาบาล แม้จะมี อาจารย์คอยแนะนำอยู่ข้างๆ แต่ทุกอย่างผมต้องเป็นคนทำเอง ผมจำวินาทีที่สามารถให้ชีวิตหนึ่งชีวิต

ลืมหาดูโลกได้เป็นอย่างดี มันบอกไม่ถูก มีความสุข ภูมิใจ ศรัทธาในตัวเอง เริ่มรักในอาชีพพยาบาล เห็นรอยยิ้มจากแม่ของเด็ก เห็นความโล่งอกของแพทย์ และพยาบาล มันประทับใจมากครับ” หรือจากคำบอกเล่าของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 13 คือ สุรัช “ต้องปรับตัวให้เคยชินกับบรรยากาศในห้องคลอดอยู่นาน กังวลว่าจะทำได้หรือไม่และยังรู้สึกเงินอายุในฐานะที่เป็นผู้ชายอีก มันกดดันจริงๆ แต่ก็มีอาจารย์คอยแนะนำจนทำสำเร็จ สร้างความภูมิใจแก่ผมมาก แม่และเด็กปลอดภัย รอยยิ้มจากญาติพี่น้องที่แสดงความยินดี สายตาของพวกเขาเหล่านั้นผมสัมผัสได้ถึงการยอมรับ ให้เกียรติ และคำขอบ ผมเริ่มคิดว่าผู้ชายเป็นพยาบาลก็ไม่เลวนะครับ” จากการตอบรับที่ดีจากทีมแพทย์ พยาบาล ญาติผู้ป่วยที่แสดงความยินดีกับแม่ของเด็ก ที่มีการแสดงออก จนทำให้นักศึกษาพยาบาลชายรับรู้ได้ถึง การยอมรับในบทบาทพยาบาลของพวกเขา ส่งผลให้ลดความกังวลและความกดดันในการทำคลอดครั้งต่อไปได้มาก และยังมีส่วนทำให้นักศึกษาพยาบาลชายศรัทธาในวิชาชีพ รวมถึงเข้าใจในบทบาทตนเองได้มากขึ้นด้วย

นอกจากนักศึกษาพยาบาลชายสามารถทำคลอดได้แล้ว ยังได้เปรียบเรื่องสรีระทางร่างกาย เมื่อนำทารกที่เพิ่งคลอดมาชำระร่างกาย เพราะด้วยขนาดมือของผู้ชายที่ใหญ่กว่ามือของผู้หญิงทำให้คู่มือทักษะมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นข้อดี ตามคำกล่าวของอาจารย์พยาบาล คือ พรรณวดี “ในการอุ้มเด็กหรืออุ้มทารกเมื่อเสร็จจากการทำคลอด นักศึกษาผู้ชายจะทำได้อย่างทะมัดทะแมง ซึ่งจากภาพรวมแล้วมองว่าทำได้ดี และคู่มือทักษะกว่านักศึกษาผู้หญิง อาจเป็นเพราะจากโครงสร้างของร่างกายผู้ชายที่มีขนาดมือใหญ่กว่า ถือเป็นลักษณะที่ดี” ดังนั้นจึงพบว่าในการทำคลอด นักศึกษาพยาบาลชายก็ไม่ได้ด้อยไปกว่านักศึกษาพยาบาลหญิง อีกทั้งยังได้เปรียบทางด้านสรีระร่างกายที่มีขนาดใหญ่มากกว่า ทำให้การพยาบาลสามารถทำได้ดียิ่งขึ้น หลังจากทำคลอดสำเร็จแล้วก็ต้องติดตามอาการของทั้งแม่และเด็ก สอบถามและจับบันทึกเพื่อวิเคราะห์อาการอย่างต่อเนื่อง ในจุดนี้นักศึกษาพยาบาลชายจะค่อนข้างลำบากกว่านักศึกษาพยาบาลหญิง เพราะการพูดคุยหรือตรวจร่างกายจะทำได้ไม่เหมือนนักศึกษาพยาบาลหญิง ส่วนใหญ่จึงเป็นการพูดคุยเพื่อถามอาการเป็นหลัก แต่ก็ลำบากพอสมควรตามที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลัน ได้กล่าวไว้ว่า “เฝ้าติดตามอาการหลังคลอดอย่างใกล้ชิด ซึ่งแม่เด็กจะค่อนข้างเกร็งเมื่อเล่าอาการให้ฟัง จนผมรู้สึกว่าการทำคลอดแม่จะทำหายและสร้างความภูมิใจ แต่ก็ไม่เหมาะกับพยาบาลชาย เพราะการคลอดเป็นเรื่องของผู้หญิง” จะพบว่าจากสถานการณ์ที่ต้องเผชิญของนักศึกษาพยาบาลชาย ทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรสำหรับบทบาทพยาบาลของผู้ชาย ซึ่งก็ทำให้ได้คำตอบแล้วว่านักศึกษาพยาบาลชายสามารถทำคลอดได้ดี แต่การเฝ้าติดตามอาการหลังคลอดนั้นค่อนข้างมีอุปสรรคสำหรับพวกเขา และคิดว่า การเฝ้าติดตามอาการหลังคลอดจะเหมาะกับเพศหญิงหรือเพศเดียวกันกับแม่เด็กมากกว่า

นอกจากนั้นการเรียนยังเน้นไปในเรื่องผู้ป่วยเด็ก ซึ่งพบว่านักศึกษาพยาบาลชายจะสามารถทำหน้าที่ในการให้การพยาบาลผู้ป่วยเด็กได้ดี และเป็นที่ยอมรับของเด็กๆ ดังที่นักศึกษาพยาบาลคนที่ 15 คือ สมบูรณ์ ได้กล่าวว่า “นักศึกษาพยาบาลชายทุกคนจะเข้ากับเด็กๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะผู้ชายแข็งแรง เด็กๆ จะชอบให้อุ้ม วิ่งเล่น และผู้ชายมักจะเล่าเรื่องตลกได้ดี” แต่ก็มีนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 14 คือ พล เพียงคนเดียวที่ไม่สามารถให้การพยาบาลกับผู้ป่วยเด็กได้ เขาเล่าว่า “ผมไม่ชอบเด็กเลย เพราะชอบร้องไห้ รำคาญ ต้องฟังเพื่อนนักศึกษาหญิงคอยช่วยอยู่ตลอด แต่ก็ต้องทนเพื่ออนาคต” พบว่ามีนักศึกษาพยาบาลชายเพียงคนเดียวที่ต้องฝึกในการให้การพยาบาล แต่ด้วยหลักสูตรบังคับ รวมถึงจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้พลต้องเรียนรู้ที่จะเก็บความรู้สึกในระดับปัจเจกไว้ พร้อมกับหิบบิการแสดงออกซึ่งบทบาทที่เหมาะสมจากการสังเกตและการช่วยเหลือจากเพื่อนนักศึกษาหญิงเพื่อให้สามารถผ่านไปให้ได้ จากภาพรวมทั้งหมดในชั้นปีที่ 3 นั้นจะพบว่านักศึกษาพยาบาลชายจะสามารถทำหน้าที่ทางการพยาบาลได้ดี โดยเฉพาะการผดุงครรภ์ด้วยเหตุผลที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กำธร กล่าวว่า “ผู้ชายยังงี้ก็ชอบเสียง ชอบทำท่าย และการทำคลอดเป็นอะไรที่มันสุดๆ ตื่นเต้น กลัว ภูมิใจ ครบรสชาติ ได้มีส่วนร่วมช่วยให้กำเนิดชีวิตใหม่ และเข้าใจความรักของแม่” พวกเขาได้เรียนรู้ความรู้ทางการพยาบาลมากขึ้น ได้รับการปลูกฝังขัดเกลาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคการฝึกปฏิบัติ พร้อมทั้งได้พบกับกลุ่มปฏิสัมพันธ์ทั้งอาจารย์ แพทย์ พยาบาล ผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และเพื่อนนักศึกษาพยาบาลด้วยกัน จนซึมซับในหน้าที่ทางการพยาบาลมากขึ้นตามลำดับ

การยอมรับในวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลชาย (ปี 4)

สำหรับชั้นปีที่ 4 ซึ่งถือเป็นปีสุดท้ายในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาลชายจากเบ้าหลอมในการเป็นพยาบาล จึงเป็นการสอนที่เน้นฝึกงานบนหอผู้ป่วยจริง และเรียนรู้ระบบงานภายในโรงพยาบาล รวมถึงการเรียนในเนื้อหาการพยาบาลจิตเวช หรือการดูแลผู้ป่วยทางจิต และอนามัยชุมชน หรือการออกภาคสนามเพื่อให้ความรู้ทางการพยาบาลแก่ชุมชน ถึงแม้จะเน้นฝึกปฏิบัติแต่การเรียนทฤษฎีก็ยังคงต้องให้ความสำคัญ เพราะจะนำไปสู่การให้การพยาบาลที่ถูกต้อง แต่สำหรับนักศึกษาพยาบาลชายแม้จะอยู่ในชั้นปีสุดท้าย แต่ก็ยังพบว่ายังขาดความสนใจและไม่ขยันเท่าที่ควร แต่ก็มีเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จากคำกล่าวของอาจารย์พยาบาล คือ พรรณวดี ที่กล่าวว่า “ถ้าเทียบกับเด็กผู้หญิงก็ยังคงถือว่ามีความรับผิดชอบดีกว่า เช่นในการส่งงานเด็กผู้ชายมักจะส่งช้ากว่าทุกครั้ง แต่เรื่องของการฝึกปฏิบัติผู้ชายถือว่าทัดเทียมกับผู้หญิง และยังได้เปรียบเทียบเรื่องการใช้แรงกายอีก นอกจากนั้น ยังพบว่าเด็กผู้ชายจะมีความสุขภาพ แม้ว่าบางคนค่อนข้างเกร แต่ก็เห็นความสุขภาพแฝงอยู่ ยิ่งชั้นปีสูงขึ้นก็ยิ่งสุภาพอ่อน โยนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด”

การฝึกงานบนหอผู้ป่วยบนโรงพยาบาลเป็นการฝึกปฏิบัติเน้นเรียนรู้ระบบงาน มีการเข้าเวรเป็นช่วงเวลา โดยมี 3 ช่วง คือ ช่วงเช้า ช่วงบ่าย และช่วงดึก นักศึกษาพยาบาลชายต้องใช้ความรู้และทักษะทางการพยาบาลที่ได้เรียนนำมาใช้กับผู้ป่วย ถือว่าไม่แตกต่างจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนออกไปทำงาน พวกเขาได้รับประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นจากการผ่านสถานการณ์เฉพาะหน้าต่างๆ ได้เข้าใจบทบาทของตนเอง ได้เห็นมุมมองและการตอบรับจากผู้ป่วยกับผู้ชายในสายพยาบาล รวมถึงได้ทำให้พวกเขาเห็นความสำคัญของเวลาทุกวินาที นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 คือ สมบูรณ์ เล่าว่า “ผมอยู่บนหอผู้ป่วย คนไข้จะเรียกผมว่า หมอ ซึ่งผมก็รู้สึกดีเหมือนกัน คู่มืออ่านจบบิดชอบมากขึ้น เพราะพยาบาลถูกสอนให้เชื่อฟังหมด” การนิยามจากผู้ป่วยทำให้นักศึกษาพยาบาลชายรู้สึกมีเกียรติเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นผู้ป่วยจะถามนักศึกษาพยาบาลชายอยู่บ่อยครั้งว่าเป็นผู้ชายแท้หรือไม่ ซึ่งคำเรียกเช่นนี้ ถูกตั้งข้อสังเกตจากนักศึกษาพยาบาลชายว่า ทำไมกลุ่มนักศึกษาแพทย์จึงไม่ถูกตั้งคำถามอย่างพวกเขาในเมื่อก็เรียนในเนื้อหาวิชาคล้ายกัน แต่ก็ไม่ได้ใส่ใจมากนัก อาจมีรำคาญใจที่จะตอบบ้าง แต่ก็เกิดความเคียดในที่สุด และการฝึกงานทำให้เห็นค่าของเวลา จากที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 13 คือ สุรัช กล่าวไว้ว่า “ผมได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยโรคหัวใจ เช้าวันหนึ่งผมเข้าไปหาผู้ป่วยก็พบว่ามีอาการดีขึ้นและเป็นปกติ ทำให้ผมใจชื้นขึ้นมาก และเริ่มขาดการติดตามอย่างเอาใจใส่มากพอ จนช่วงเย็นวันนั้นผู้ป่วยก็เสียชีวิต ผมเห็นการเสียชีวิตของผู้ป่วย เห็นการสูญเสีย ผมฝังใจ รู้สึกผิด ตั้งแต่วันนั้นผมระลึกเสมอว่า เวลาทุกวินาทีคือชีวิตของผู้ป่วย เราจะต้องให้ความสำคัญและทำให้ดีที่สุด” สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกงานล้วนสร้างความรู้สึกนึกคิดให้แก่ตัวนักศึกษาพยาบาลชายในมุมด้านต่างๆ ที่มีส่วนฝังรากลึกในเชิงบทบาทหน้าที่ของตนเองกับอาชีพพยาบาล

บทบาทของอาชีพที่รออยู่เบื้องหน้าเริ่มมีแนวโน้มที่ดีจากการได้เรียนรู้ และเริ่มซึมซับรับประสบการณ์มากขึ้นตามลำดับ เช่นเดียวกับการเป็นสมาชิกในคณะพยาบาลศาสตร์ที่แนบแน่น และไม่ได้เป็นไปตามที่นักศึกษาพยาบาลชายหวาดกลัวในระยะแรก ที่รู้สึกเป็นชนส่วนน้อย อาจทำให้เกิดความแปลกแยกจากชนส่วนใหญ่ แต่กลับกันอย่างสิ้นเชิง ความเป็นชนส่วนน้อยทำให้พวกเขาได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจังได้รับสิทธิพิเศษในบางโอกาส เป็นที่รักของเพื่อนๆ นักศึกษา ครูอาจารย์ รวมถึงพยาบาลรุ่นพี่ ด้วยความที่มีลักษณะไม่ค่อยพูดจา จะทำงานตามที่สั่งอย่างตั้งใจ ระวังอารมณ์ได้ดี นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อติณ เล่าถึงการเข้ากับเพื่อนร่วมวิชาชีพว่า “เพื่อนผู้ชายทำให้ผมไม่เหงา เข้าใจกันดีและเพื่อนผู้หญิงก็ช่วยผมมากทั้งเรื่องเรียน และการฝึกปฏิบัติงาน ทำให้ผมเห็นว่าทั้งผู้ชายผู้หญิงล้วนเป็นสิ่งดีเต็ม ทำให้ผมมีความสมบูรณ์ในการเรียนพยาบาล” นอกจากนั้นการอยู่ในชั้นปีสุดท้าย ทำให้เห็นข้อแตกต่างของนักศึกษาพยาบาลชายกับนักศึกษาพยาบาลหญิงที่เป็นเสน่ห์ให้นักศึกษาพยาบาลชายได้รับการยอมรับอย่างดี นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กำธร เล่าว่า “การทำงานบนหอผู้ป่วยต้องทำงานทุกอย่างไม่ใช่เพียงแค่ทำหน้าที่พยาบาล

เท่านั้น ทำให้ได้เราเป็นผู้ชายบ่ก็ได้ ให้ทำอะไรก็ทำ” และนอกจากนั้น อลันยังกล่าวเพิ่มเติมว่า “ผู้หญิงชื่อจิลลา ชอบนิทานจะทำอะไรต้องระวังตัว” ในจุดนี้จึงเห็นข้อได้เปรียบจากการกระทำและความความคิดของนักศึกษาพยาบาลชายที่เน้นทำงานโดยไม่สนใจคิดเล็กคิดน้อย ส่งผลให้พื้นที่ทางการพยาบาล บรรลุและจัดวางตำแหน่งให้พวกเขาแสดงบทบาทได้โดยเต็มใจ ซึ่งเป็นประโยชน์กับเพื่อนร่วมวิชาชีพ และแวดวงการพยาบาล

การออกชุมชนในเนื้อหาการเรียนอนามัยชุมชน พบว่า นักศึกษาพยาบาลชายทำได้เป็นอย่างดี เข้ากับคนในพื้นที่ได้รวดเร็วเป็นที่ยอมรับจากคนในชุมชน ตามที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 2 คือ ชาญ เล่าว่า “สมัยเรียนได้มีโอกาสออกชุมชน ชาวบ้านจะให้เกียรติพวกเรา และเชื่อฟังคำแนะนำ โดยเฉพาะพวกเด็กๆ จะให้ความสนใจนักศึกษาพยาบาลชายมากกว่านักศึกษาพยาบาลหญิง คงเพราะผู้ชายจะเข้ากับคนง่าย มีมนุษยสัมพันธ์ดี เล่นกับเด็กๆ ได้ดี” การตอบรับที่ดีจากสังคมในการออกฝึกตามชุมชนล้วนสร้างความเชื่อมั่น รวมถึงความภูมิใจในบทบาทมากขึ้นตามลำดับ กับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาพยาบาลชายนั้น การปฏิสัมพันธ์ก็จะไม่เนบแน่นเหมือนแต่ก่อนเนื่องจากมีเวลาว่างจำกัด เพราะต้องเรียนและฝึกงานอย่างหนัก ประกอบกับพวกเขาเริ่มมีเพื่อนหญิงหรือแฟน ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นนักศึกษาพยาบาลหญิงที่เรียนด้วยกัน หรือนักศึกษาพยาบาลหญิงรุ่นน้องบ้าง ทำให้พวกเขาค่อยๆ ออกจากการเป็นสมาชิกในกลุ่มผู้ชายที่ละน้อย นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 1 คือ อานัส เล่าว่า “ผมค่อยๆ แยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อนผู้ชาย มาให้เวลากับเพื่อนหญิงมากกว่า รู้สึกว่ามีความรับผิดชอบมากขึ้น มีเหตุผลมากขึ้น และเลิกเล่นพนันบอลได้ สำหรับการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนผู้ชายก็น้อยลง และหันมาสนใจอนาคตทั้งด้านอาชีพ รวมถึงการสร้างครอบครัว” นอกจากนั้นยังพบว่า การเรียนพยาบาลสร้างการนิยามความหมายจากผู้หญิงที่มีต่อนักศึกษาพยาบาลชายในทางบวกและเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาดังที่ นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กำธร กล่าวไว้ว่า “ผมว่าเรียนพยาบาลนี่ดีนะครับ ผู้หญิงเขาจะรู้สึกมั่นใจโดยเห็นว่าเราเป็นคนอนามัยดี ดูแลเขาได้ดี เรียบร้อย ไม่ดื้อ ไม่เที่ยว แต่ความจริง...” ทั้งสถานการณ์ต่างๆ และจากมุมมองที่สร้างประโยชน์ให้แก่นักศึกษาพยาบาลชาย ล้วนทำให้พวกเขาเห็นประโยชน์จากการครองบทบาทแม้จะเป็นชนส่วนน้อย

ในช่วงภาคเรียนสุดท้ายของกระบวนการหล่อหลอมการเป็นพยาบาล จากคณะพยาบาลศาสตร์ทำให้พบว่านักศึกษาพยาบาลชายสามารถครองบทบาทในอาชีพที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมกับผู้หญิงได้เป็นอย่างดี และไม่มี ความกังวลใจ หลังจากที่ใช้เวลาผ่านการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ คือการได้ฝึกงานจริงบนหอผู้ป่วย ได้พบกับสถานการณ์และกลุ่มปฏิสัมพันธ์จำนวนมาก ที่มีได้ปิดกั้นหรือปฏิเสธพวกเขา แต่กลับต้อนรับให้เกียรติเป็นอย่างดี จนนักศึกษาพยาบาลชายทุกคนที่จบการศึกษาแล้วไม่ลังเลที่จะประกอบอาชีพพยาบาลโดยทันทีทันใด พร้อมกันกับพวกเขาได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองช่วงก่อนเข้าศึกษาให้เข้ากับบทบาทใหม่ได้อย่างดี รวมถึงได้รับเอา

วัฒนธรรมทางอาชีพและความเชื่อต่างๆ ที่ถูกปลูกฝังหลอมรวมเป็นตัวตนเมื่อต้องแสดงบทบาทหน้าที่พยาบาลหรือในแต่ละบริบทที่พวกเขาเห็นว่าเหมาะสมได้เป็นอย่างดี ดังที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 ชื่อ อลัน ได้กล่าวว่า “การเรียนพยาบาลทำให้ผมเป็นคนใจเย็นไม่ใจร้อนเหมือนแต่ก่อน ผมมีเหตุผลมากขึ้น เห็นค่าของชีวิตมนุษย์ซึ่งอย่างไรก็หนีความตายไปไม่พ้น จึงรู้สึกว่ในตอนนี้หน้าที่ของผมคือการได้ยืดเวลาชีวิตของผู้ป่วยให้นานขึ้นให้ได้” รวมถึงจากคำกล่าวของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 ชื่อ เกษม ที่ว่า “ผมปรับตัวจนผมรู้สึกว่นี้เป็นตัวผมเองแล้ว มันเคยชิน ผมเปลี่ยนเป็นคนสุขภาพโดยไม่รู้ตัว พุคเพราะ ให้เกียรติผู้อื่น ใจเย็น และผมคือพยาบาลที่มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ป่วย” ทำให้พบว่าระยะเวลา 4 ปี ในกระบวนการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ สามารถทำให้นักศึกษาพยาบาลชายครองบทบาทพยาบาลได้ และเป็นการครองบทบาทที่มาจากภายในจากการสำนึกในหน้าที่เข้าใจบทบาท หรือเรียกได้ว่านักศึกษาพยาบาลชายทุกคนที่ทั้งชอบหรือไม่ชอบในวิชาการพยาบาลตั้งแต่แรกเข้าศึกษา เมื่อได้ผ่านกระบวนการข้างต้นจะทำให้เขาเหล่านั้นสามารถทำหน้าที่ตามบทบาทพยาบาลได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 30: อັดลักษณะในคณะพยาบาลศาสตร์

ข้อมูลจากนักศึกษาพยาบาลชายจำนวนทั้งหมด 16 คน

1. การเรียน	1. - ภาคทฤษฎี จะขาดความขยัน ไม่ตั้งใจเท่าที่ควร ขาดความรับผิดชอบเรื่องการส่งงานตามเวลาที่กำหนด - ภาคปฏิบัติหรือการฝึกงาน มีความสนใจ ตั้งใจ และ รับผิดชอบกับเวลาการฝึกได้ดี	มีจำนวน 12 คน
2.การเข้ากลุ่มเพื่อน นักศึกษาชายและ กิจกรรมที่พบ	2. ไม่ต้องปรับตัวพยายามแสดงความเป็นตนเองให้ เป็นที่ยอมรับ แต่ก็ต้องรู้จักให้เกียรติกัน มีปัญหาขัดแย้ง ต้องรีบปรับความเข้าใจและคุยกันอย่างตรงไปตรงมา กิจกรรมที่พบคือ - ชมโทรทัศน์ - เชียร์ฟุตบอลต่างประเทศ - ฟังเพลง เล่นกีตาร์ ร้องเพลง - เล่นฟุตบอล - เที้ยวสถานบันเทิงในเวลากลางคืน	มีจำนวน 14 คน

3.การเข้ากลุ่มเพื่อน นักศึกษาหญิงและ กิจกรรมที่พบ	3.ต้องปรับตัว เรื่องกิริยาท่าทาง และคำพูดที่ต้องเน้นความ สุภาพ และการระวังคำพูดรวมถึงการคิดก่อนพูด กิจกรรมที่พบเป็นกิจกรรมที่ปฏิสัมพันธ์กันในบริบทของ การเรียนการสอนตามหลักสูตร รวมถึงการให้นักศึกษา พยาบาลหญิงช่วยทบทวนตำราเรียนก่อนสอบ น้อยครั้งที่ม ีโอกาสไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าด้วยกันเป็นกลุ่ม	มีจำนวน 15 คน
4.การยอมรับบทบาท กับระบบคิดและ การแสดงออก	4.พัฒนาการยอมรับมากขึ้นตามลำดับชั้นปีที่ศึกษาจน สามารถซึมซับการเป็นพยาบาล คือ - ด้านระบบคิด มีความรู้สึกรักเพื่อนมนุษย์ เห็นคุณค่า ของชีวิต ระลึกเสมอว่าผู้ป่วยเปรียบเสมือนญาติ ของตนเองและคำนึงถึงเวลารวมถึงการมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ซึ่งว่ามีความสำคัญอย่างมากในการพยาบาล - ด้านการแสดงออก มีความสุภาพเรียบร้อยอ่อนโยน ในการให้การพยาบาลมากขึ้น แต่งกายเรียบร้อย ดูแลตนเองและรักษาความสะอาด สนทนากับผู้ป่วยด้วยอัธยาศัยที่ดี	มีจำนวน 15 คน
5.ความชอบและแผนก ที่ต้องการทำงาน	5.ชอบความท้าทาย ตื่นเต้น ไม่ชอบอยู่เฉยๆที่ อยากรได้ เคลื่อนไหวร่างกาย ชอบทำงานนอกสถานที่ ต้องการแก้ไข สถานการณ์ซับซ้อน ต้องการงานในแผนกฉุกเฉิน	มีจำนวน 12 คน

3. กระบวนการสร้างอัตลักษณ์หลังสำเร็จการศึกษาหรือการเป็นพยาบาลชาย

การเข้าสู่การประกอบอาชีพพยาบาล

หลังจากสำเร็จการศึกษา นักศึกษาพยาบาลชายทุกคนได้เลือกจะประกอบอาชีพพยาบาลชายทันที โดยเริ่มมองหาแผนกที่สนใจและคิดว่าเหมาะสมกับตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมี 2 แผนกที่เป็นที่ต้องการ คือ แผนกฉุกเฉิน (E.R.) และแผนกผู้ป่วยชั้นวิกฤต (I.C.U.) ด้วยสาเหตุที่ทั้งสองแผนกนั้นมีความท้าทายในการทำงานแฝงอยู่ ประกอบกับการรู้สึกว่าคุณนั้นไม่เหมาะสมกับการทำงานบนหอผู้ป่วย เพราะเป็นการพยาบาลต่อเนื่อง ซึ่งจะแตกต่างจากการทำงานในแผนกทั้งสองดังกล่าวที่อยู่ในช่วงการส่งผ่านผู้ป่วยที่มีความท้าทายและไม่ต้องใช้ระยะเวลาในการดูแลนาน เป็นเพียงการช่วยเหลือเบื้องต้น รวมถึงในงานทางการพยาบาลแผนกเหล่านี้มีความท้าทายกว่ามาก ประกอบกับต้องใช้แรงมากกว่ารวมถึงต้องใช้ความคล่องแคล่วและการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว

ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นและข้อได้เปรียบที่มีในตัวพวกเขา ดังเช่นนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 คือ สมบูรณ์ ที่กล่าวว่า “ผมสมัครทำงานทันทีโดยทำที่ I.C.U. ที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง เพราะไม่ชอบทำงานบนหอผู้ป่วย มันวุ่นวาย น่าเบื่อใช้เวลานานกับการให้การพยาบาล เลยเลือก I.C.U. มันทำหายกว่าและเหมาะกับผู้ชาย”

จากการสมัครเข้าทำงานของนักศึกษาพยาบาลชายยังพบว่า พวกเขามีอำนาจต่อรองในการเลือกแผนกการทำงาน เนื่องจากเป็นชนส่วนน้อยในวิชาชีพประกอบกับเป็นที่ต้องการของโรงพยาบาล เพราะสามารถทำหน้าที่ได้มากกว่าเฉพาะแต่การให้การพยาบาล แต่ยังรวมไปถึงงานที่ต้องใช้แรงต่างๆ และความสะดวกในการปฏิบัติงานนอกสถานที่อีกด้วย เช่นกรณีการสมัครเข้าทำงานของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลัน ที่เล่าให้ฟังว่า “ผมเลือกแผนกฉุกเฉินเพราะรู้สึกมันท้าทายโดยไม่ทราบล่วงหน้าว่าผู้ป่วยมีอาการอย่างไร มันสร้างความตื่นตัวให้ผมตลอดเวลา ผมจึงจะงงที่จะอยู่แผนกนี้เท่านั้น ในโรงพยาบาลแรกเขาอ้างว่าให้ทำ I.C.U. ก่อนเพราะ E.R. นั้นต้องมีประสบการณ์ ผมจึงไม่รับข้อเสนอและได้ไปสมัครโรงพยาบาลเอกชนอีกแห่งหนึ่ง โดยในช่วงสัมภาษณ์ผมจึงบอกไปก่อนเลยว่าถ้าไม่รับผมในแผนกนี้ผมจะไปสมัครที่ใหม่ และก็ได้ผล ผมคิดว่าถ้าทำอะไรที่ตัวเองชอบจะทำให้ไม่เบื่อและสนุกกับงาน”

ในทั้งสองแผนกที่กล่าวมานั้น ยังมีการนิยามความหมายจากนักศึกษาพยาบาลชายถึงความไม่เท่าเทียม โดยจัดให้ผู้ที่สามารถทำงานในแผนกฉุกเฉินถือว่ามีรู้ความสามารถมากกว่า จากการให้ข้อมูลของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 คือ เกษม เล่าว่า “ผมได้เกรดเฉลี่ย 2 กว่า ไปสมัครแผนกฉุกเฉิน เพราะถ้าใครอยู่ E.R. ถือว่าเก่งมาก แต่ก็ไม่มีโรงพยาบาลไหนรับ จนมาถึงที่นี่ผมเริ่มถอดใจโดยบอกจะให้ผมประจำบนหอผู้ป่วยก็ได้ แต่เขาบอกว่าไม่มีพยาบาลชายคนไหนอยู่หอผู้ป่วยหรอก อยู่ I.C.U. ใหม ผมรีบตกลงทันทีและการทำแผนกนี้ถือว่าไ้่มากสำหรับพยาบาลชายที่สามารถทำอยู่ I.C.U. ได้”

ในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว จะพบว่านักศึกษาพยาบาลชายทุกคนได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นพยาบาลชายได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว นั้นแสดงถึงความต้องการของตลาดในวิชาชีพนี้ ซึ่งพบว่าไม่ได้มีการกีดกันเพศชายออกจากการทำงานในวิชาชีพพยาบาลแต่อย่างใด และยังถือได้เปรียบ โดยสามารถเลือกงานในแผนกที่ตนเองรักและคิดว่าเหมาะสมได้ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์พยาบาล คือ พรรณวดี สามารถตอบประเด็นเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี โดยกล่าวว่า “ความต้องการพยาบาลนั้นสูงขึ้นทุกขณะ มีคนที่จะเข้ามาเรียนในสาขานี้มากขึ้นทั้งผู้หญิงและผู้ชาย เพราะเมื่อจบไปแล้วการรับเข้าทำงานนั้นจะไม่มองเรื่องเพศ แต่จะให้ความเท่าเทียมกัน โดยถือเป็นพยาบาล 1 อัตรากำลังเช่นกัน ประกอบกับเป็นที่ทราบดีว่าเพศชายมีความแข็งแกร่งทางร่างกายมากกว่า อีกทั้งสามารถให้การพยาบาลได้ไม่แตกต่าง จึงเห็นว่าอาชีพพยาบาลสำหรับผู้ชายจะมีความนิยมมากขึ้น จากทั้งผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาและความต้องการพยาบาลจากสังคม”

การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ และการเรียนรู้วัฒนธรรมทางอาชีพ

การเข้าทำงานตามแผนที่ต้องการ ได้สำเร็จแล้ว พวกเขาถือว่ายังต้องปรับตัวอีกมากในการทำงานจริง ซึ่งมีความแตกต่างจากการที่ได้เรียนมาตามหลักสูตร เพราะทุกอย่างต้องเรียนรู้ระบบงานใหม่ ประกอบกับต้องตัดสินใจด้วยตนเองในการให้การพยาบาล ซึ่งไม่เหมือนสมัยเรียนที่มีอาจารย์คอยแนะนำตลอดเวลา ในการเรียนที่ผ่านมาทำหน้าที่ให้ความรู้ทางภาคทฤษฎีเป็นหลัก โดยถือว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการใช้ความรู้เหล่านั้น ให้สอดคล้องกับการทำงานจริงได้อย่างเหมาะสม แต่สำหรับการปฏิบัติงานพวกเขาถือว่าเริ่มตั้งต้นใหม่ ซึ่งนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 คือสมบุญได้เล่าว่า “3เดือนแรกผมเหมือนคนไม่เคยเรียนมาก่อน ต้องตั้งใจศึกษาจากรุ่นพี่พยาบาลเหมือนเริ่มต้นใหม่ เพราะการเป็นนักศึกษานั้นอยู่ในการดูแลของอาจารย์ การตัดสินใจยังขาดความมั่นใจ ต้องใช้เวลาสร้างความเชื่อมั่น รวมถึงต้องเรียนรู้ขั้นตอนการทำงานในแผนกร่วมไปด้วย” ในประเด็นนี้สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์จากอาจารย์พยาบาลที่ได้กล่าวว่า “การเรียนและการฝึกให้การพยาบาลในขณะที่เป็นนักศึกษา จะไม่เหมือนกับการออกไปทำงานเป็นพยาบาลวิชาชีพจริง ทุกอย่างเมื่อจบการศึกษาจะไปเริ่มนับศูนย์ใหม่เมื่อเข้าทำงาน เพราะในสมัยเรียนนั้นจะมีอาจารย์คอยดูแลใกล้ชิด ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาอย่างมาก แต่เมื่อทำงานจริงจะต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง จึงต้องใช้เวลาเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีความรู้ด้านการพยาบาลอย่างละเอียด เพราะจะทำให้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้ดี และมีความผิดพลาดน้อยที่สุดในการให้พยาบาลผู้ป่วย”

ในช่วงการทำงานทำให้พวกเขาได้เรียนรู้การทำงานที่เกิดจากสถานการณ์ต่างๆ ที่ได้มีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสาขาการพยาบาล รวมไปถึงผู้ป่วยและญาติผู้ป่วย ซึ่งมีส่วนในการสร้างความเข้าใจในบทบาทผู้ชายในอาชีพพยาบาล และนำไปสู่การปรับตัวให้สอดคล้องกับการทำงานในวิชาชีพนี้ สำหรับการงานร่วมกับแพทย์นั้น นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลัน ได้เล่าว่า “ผมเข้ากับหมอได้เป็นอย่างดี ยิ่งโดยเฉพาะหมอผู้ชายจะให้เกียรติผม ผมเป็นพยาบาลหมายเลข 1 ของรถพยาบาลในการออกนอกสถานที่ หมอจะจองตัวผมเป็นคนแรกเสมอ เมื่อต้องไปกับรถพยาบาลทั้งนอกสถานที่และเมื่อมีการแจ้งเหตุฉุกเฉิน หรือการไปรับผู้ป่วยผมไปมาแล้วทุกภาค เพราะงานเหล่านี้ต้องอาศัยความคล่องตัวและกำลังในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ซึ่งหมอกับผมจะเข้ากันเป็นอย่างดีในการทำงานร่วมกัน”

สำหรับการทำงานกับผู้ป่วย ทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ในการแสดงบทบาทที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ทางการพยาบาลแก่ตัวผู้ป่วย ประกอบกับการเข้าใจในการจัดวางตำแหน่งของตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หรืออาจหลีกเลี่ยงการเผชิญกับสถานการณ์ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมกับตนเองหรือไม่สามารถทำได้ดีเมื่อเทียบกับพยาบาลหญิง ซึ่งนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 อลัน ได้เล่าสถานการณ์ที่ตนเองได้แสดงบทบาทจนเป็นที่ยอมรับจากผู้ป่วยและญาติของผู้ป่วย ให้ฟังว่า

“วันนั้นผู้ป่วยใกล้จะหยุดหายใจ ผมเห็นคนแทบจะตายแต่ผมสามารถยื้อชีวิตกลับมาได้ ผมบีบหัวใจและรีบนำส่งหมอนที่ ทำมกลางความโล่งใจของญาติๆ ผู้ป่วยพร้อมกับคำชมและคำขอบ ผมว่าแผนกฉุกเฉินคือแผนกที่เหมาะสมกับผมมาก ผมภูมิใจในตนเองและรักในอาชีพพยาบาล” แต่กลับกันนั้นอแลนก็ได้เรียนรู้ถึงบริบทที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง และไม่สามารถทำได้ดีเท่ากับผู้อื่น จาก การบรรยายให้ฟังว่า “ผมว่าผมไม่สามารถทำหน้าที่ได้สมบูรณ์ ยังต้องให้ผู้หญิงช่วย นั่นคือเรื่อง ของคำพูดปลอม โยนเพื่อช่วยบรรเทาอาการเจ็บปวดแก่ผู้ป่วย ซึ่งจะทำให้เขารู้สึกปลอดภัยมากขึ้น ผมเคยเจอผู้ป่วยประสบอุบัติเหตุ เขาทรมานและร้องด้วยความเจ็บปวด ผมพยายามพูดให้เขารู้สึกดีขึ้นแต่ไม่ได้ผล จึงตัดสินใจเรียกพยาบาลหญิงมาช่วยก็ได้ผลดีมากครับ ผมว่าเขารู้จักวิธีพูดและ อ่อนโยนกว่าผม ผู้ป่วยสงบลง ผมแพ้พยาบาลหญิงในเรื่องนี้แหละครับ และถ้ามีเหตุการณ์เช่นนี้ก็จะวานผู้หญิงเสมอ”

ในบางกรณีผู้ป่วยบางประเภทก็จะเหมาะสมกับการให้การพยาบาลจากพยาบาลชายเช่นกัน ดังเช่นในกรณีของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 คือ เกษม ที่มีโอกาสทำงานในแผนกผู้ป่วยชั้น วิกฤต แต่ก็ต้องขึ้นไปช่วยงานบนหอผู้ป่วยตามคำขอร้องของพยาบาลหญิง เนื่องจากผู้ป่วยมีความ ก้าวร้าวไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ เมื่อเกษมขึ้นไปดูแล เขาเล่าว่า “ผู้ป่วยเป็นคนก้าวร้าวและแสดง พฤติกรรมไม่สุภาพ จะขัดขวางการให้พยาบาลโดยตลอด จนต้องใช้กำลังและพูดจาโต้ตอบด้วย คำพูดรุนแรง เขาจะคอยดึงสายออกซิเจนออกเสมอ เมื่อผมใส่ให้หรือให้ทานยาที่ปิดทึบไม่ฟัง คำอธิบายทั้งสิ้น และยังผลักอกผมอีก ผมไม่ไหวแล้ว โกรธมาก แต่ยังไงก็ต้องช่วยให้เขาหาย ผมเลย ได้ตอบโดยผลักเขาลงไปนอนบนเตียงพร้อมกับใส่สายออกซิเจนให้ใหม่ และก็กำชับว่าถ้าอยากตาย ก็ดึงออก แต่ผมก็จะใส่ให้ใหม่ทั้งคืน ในเวลาไม่นานก็ถึงออกผมก็ใส่ให้เป็นอย่างนี้ประมาณ 3 ครั้ง ผมตัดสินใจพูดสวนไปว่าถ้าดึงอีกทีเดียวได้เห็นดิกัน เดียวผมมาผมลงไปดูคนไข้ข้างล่างก่อนถ้าขึ้น มาแล้วดึงออกจะได้อีก” ตั้งแต่ครั้งนั้นผู้ป่วยก็ไม่กล้าขัดขวางการให้การพยาบาลของเกษมอีกเลย จนหายจากอาการป่วยได้ในที่สุดและกลับรักใคร่ชื่นชมเกษมมาก เพราะเห็นถึงความปรารถนาดี และตั้งใจจริงในการให้พยาบาล เกษมมาทราบภายหลังว่าผู้ชายคนนั้นเป็นผู้มีอิทธิพลท่านหนึ่งใน จังหวัดเลย ยิ่งทำให้ภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง จึงพบว่าการให้การพยาบาลผู้ป่วยนั้นจะมีความสมบูรณ์และ ให้ประสิทธิภาพสูงสุดในการให้การพยาบาลได้ดี เมื่อมีทั้งพยาบาลชายและพยาบาลหญิงก็ต้อง คำนึงถึงการจัดว่าตำแหน่งหน้าที่บทบาทให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งล้วนเติมเต็มซึ่งกันและกัน ได้ดีภายใต้ปรัชญาร่วมกันคือ คำนึงถึงชีวิตผู้ป่วยแต่วิธีการนั้นเป็นไปตามความถนัดของแต่ละเพศ

นอกจากนั้นยังพบว่าการทำงานในโรงพยาบาลทำให้นักศึกษาพยาบาลชายเรียนรู้ระบบงาน หรือเข้าใจในวัฒนธรรมการทำงานที่ไม่มีในบทเรียนได้ด้วยตนเอง จากการสังเกตและลองกระทำ แล้วพบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร จนทราบถึงข้อปฏิบัติที่ต้องยึดถือแม้จะไม่ใช่ว่าห้ามก็ ตาม ดังเช่น การตรวจโรคของผู้ป่วยหญิง นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อแลน ได้เล่าให้ฟังว่า

“ผมจะหลีกเลี่ยงเมื่อต้องมีการตรวจโรคผู้ป่วยหญิง เพราะผมได้เรียนรู้จากการทำงาน คือถ้ามีการตรวจรักษาผู้ป่วยหญิง พยาบาลชายจะต้องมีพยาบาลหญิงเข้าไปด้วยอีก 1 คน ถึงแม้ผู้ตรวจรักษาผู้ป่วยหญิง หรือของผู้ชายก็ตาม ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ แต่ผมสังเกตหลังจากลองทำเช่นนั้นแล้วพบว่าค่อนข้างทำให้ยุ่งยากวุ่นวาย และสร้างความอึดอัดแก่ผู้ป่วย จึงจะแลกเปลี่ยนหน้าที่กับพยาบาลหญิงทันทีเมื่อมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น ซึ่งคิดว่าเหมาะสมกว่า” หรือในกรณีของการแลกรเวรหรือเข้าเวรแทนเพื่อนพยาบาลก็สามารถทำได้ แม้จะอยู่ต่างโรงพยาบาล เพียงแต่มีรุ่นพี่หรือพยาบาลบางคนที่รู้จักพวกเขา ก็สามารถเข้าเวรแทนเพื่อนได้ทั้งชายและหญิง แต่ก็มีรายละเอียดปลีกย่อยซึ่งพวกเขาได้เรียนรู้ธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้จากการทำงาน โดยผ่านการถ่ายทอดจากรุ่นพี่พยาบาลที่กระทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง ตามรายละเอียดที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 13 คือ สุรัช บรรยายว่า “ใน 1 เดือนจะมีวันหยุด 7-8 วันโดยไม่สามารถเลือกได้ขึ้นกับการจัดตารางเวรของหัวหน้าพยาบาล แต่ในทางปฏิบัติสามารถแก้ไขได้เมื่อมีความจำเป็นนั้นคือการแลกรเวรกับเพื่อนพยาบาลที่เรียนรู้จากพยาบาลรุ่นพี่ แต่ก็มักคิดว่าใน 1 เดือนนั้นจะแลกรได้ไม่เกิน 3 ครั้ง และต้องบอกล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 อาทิตย์ นั่นถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับการยินยอมจากผู้ถูกแลกรด้วย” ถือเป็นการทำงานออกให้แกตนเองในเรื่องของการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิต ผ่านกระบวนการเรียนรู้ชุดเวลาและการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมวิชาชีพที่เป็นผู้ส่งผ่านวัฒนธรรมเหล่านี้จากรุ่นสู่รุ่น

การยอมรับบทบาทพยาบาล

นักศึกษาพยาบาลชายทุกคนเมื่อก้าวเข้าสู่การเป็นพยาบาลชายต่างก็ทุ่มเทกับการทำงานและตั้งใจเรียนรู้เก็บเกี่ยวประสบการณ์อย่างมุ่งมั่น จนหลายคนได้รับความไว้วางใจให้สามารถตัดสินใจแทนหัวหน้าพยาบาลได้ในขณะที่หัวหน้าพยาบาลไม่อยู่ นั่นหมายถึงความตั้งใจและศรัทธาในวิชาชีพจนสามารถซึมซับบทบาทได้อย่างลงตัวอย่างเต็มภาคภูมิ ระหว่างการทำงานนักศึกษาพยาบาลชายทุกคนก็จะมีความคิดเหมือนกัน ซึ่งถือเป็นประการสำคัญอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับทั้งพยาบาลชายและพยาบาลหญิง คือการสอบวัดความรู้เพื่อให้ได้ใบประกอบวิชาชีพ หรือใบประกอบโรคศิลป์ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของเงินเดือนอีก 2-3 พันบาทตามแต่ละโรงพยาบาลทำให้แม้จะทำงานหนัก พวกเขาก็กังวลต้องตั้งใจอ่านหนังสือทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการสอบที่มีทั้งหมด 8 วิชาให้ผ่านจึงจะสามารถได้ใบรับรองและยังแสดงถึงการมีศักยภาพที่เหนือกว่าจากการนิยามความหมายในแวดวงพยาบาล

เมื่อเวลาผ่านไปความชำนาญก็มีเพิ่มมากขึ้น และความอึดอัดในบทบาทหน้าที่ก็ลดน้อยลง ค่าตอบแทนจากการทำงานก็สูงขึ้น ประกอบกับถ้าสอบได้ใบประกอบโรคศิลป์แล้วก็แสดงถึงศักยภาพในตนเองต่อวิชาชีพสร้างความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลต่อการ

สร้างความเคยชิน ลดความกดดัน สร้างความพอใจและศรัทธาในอาชีพพยาบาล จนนำไปสู่การยอมรับบทบาทตนเองในถนนสายนี้อย่างเต็มใจ แม้อาจจะมีน้อยใจบ้างกับมุมมองจากสังคมส่วนใหญ่ว่าเป็นอาชีพของผู้หญิง ดังที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 คือ สมบูรณ์ ได้ตัดพ้อว่า “อาชีพทุกอาชีพคนทุกคนสามารถทำได้ อยู่ที่การฝึกฝนและที่สำคัญมุมมองของคนต้องเปลี่ยนและให้โอกาสถึงจะเห็นความสามารถและค่าของพยาบาลชาย” หรือจากนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 คือ เกษม กล่าวว่่า “อาชีพพยาบาลไม่ได้เป็นอาชีพที่มีเกียรติสำหรับผู้ชายแต่เป็นอาชีพที่ทำงานได้สำหรับผู้ชาย” ทำให้พบว่าพวกเขาครองบทบาทและดำเนินหน้าที่ได้อย่างดี และด้วยความภาคภูมิใจแต่ก็รู้สึกขาดความมั่นใจในการก้าวเดินไปบนถนนสายนี้ เพราะระลึกรู้สึกเสียดายมุมมองจากสังคมกับพยาบาลนั้นสำหรับผู้ชายมีความกดดันมากกว่า และยังทศเวลาส่วนตัวจึงทำให้พวกเขาไม่คิดที่จะใช้ชีวิตกับการเป็นพยาบาลที่ต้องขึ้นเวรเข้า บ่าย ดึกเช่นนี้ตลอดไป

คาดการณ์อนาคต

จากการเรียนรู้จากการทำงานผ่านการครองบทบาทหน้าที่พยาบาลของเพศชาย มาได้ระยะหนึ่งทำให้พวกเขาต่างเห็นตรงกันว่านอกจากเส้นทางสายอาชีพนี้จะมีสภาพที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการความก้าวหน้าของพวกเขาดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีประเด็นในเรื่องความพร้อมในการทำงานเมื่อมีอายุมากขึ้น และข้อจำกัดของเวลาที่มีน้อยประกอบกับที่พวกเขาเริ่มมองอนาคตของครอบครัวทั้งการให้เวลากับพ่อแม่ และคนรักที่หลังจากคบกับเพื่อนหญิง (แฟน) มาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นพยาบาลด้วยกันยิ่งทำให้อุปสรรคที่เกิดจากเวลาในการทำงานที่ไม่สามารถเลือกช่วงเวลาได้ และยังมีวันหยุดที่ไม่แน่นอน ทำให้พวกเขาเริ่มที่จะวางแผนให้แก่ตนเอง ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ครอบครัวในอนาคต โดยทุกๆ คนเห็นว่าเวลาเป็นสิ่งสำคัญกับชีวิตครอบครัวอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาได้วางแผนให้กับตนเองโดยแบ่งได้เป็น 2 กรณี กล่าวคือ ในกรณีแรกนั้นสำหรับกลุ่มที่รักในการประกอบวิชาชีพพยาบาล พวกเขาคิดว่าควรจะหาโอกาสศึกษาเพิ่มเติมในสาขาเฉพาะทางเพื่อจะได้สามารถย้ายไปประจำแผนกอื่นๆ ที่ทำงานเป็นเวลา ดังเช่นพนักงานบริษัททั่วไปคือ การเข้าทำงานตอนเช้าและเลิกทำงานตอนเย็น ซึ่งจะทำให้มีเวลาว่างมากขึ้นและมีวันหยุดชัดเจน ซึ่งนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 15 คือ สมบูรณ์ เป็นผู้เลือกทางเดินในทางสายนี้อยู่ในปัจจุบัน หลังจากทำงานเป็นพยาบาลชายประจำแผนกผู้ป่วยขั้นวิกฤต (I.C.U.) เป็นระยะเวลารวม 1 ปี 1 เดือน จึงเริ่มหาพื้นที่ใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของตนเองมากขึ้น โดยเล่าว่า “ผมได้สมัครเรียนต่อที่แผนกไตเทียมที่โรงพยาบาลเอกชนอีกแห่ง เพราะเห็นว่าควรเรียนเพิ่มเติมในสาขาวิชาเฉพาะทางเพื่อความก้าวหน้า โดยมีคุณหมอที่โรงพยาบาลเดิมเป็นผู้แนะนำ ต้องเรียน 4 เดือน ปัจจุบันผมประจำอยู่แผนกไตเทียมที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง

ในความเป็นจริงแล้วถ้าเราอายุมากขึ้นก็อาจจะไม่สามารถขึ้นเวรเช้า บ่าย ดึกได้เหมือนปัจจุบัน ประกอบกับผมต้องทำอาชีพนี้ตลอดอยู่แล้วเลยต้องหาแผนกเฉพาะทางดีกว่า และทุกวันนี้ผมลงตัวที่สุดแล้ว”

สำหรับกรณีที่สอง สำหรับกลุ่มที่ไม่คิดว่าจะทำอาชีพพยาบาลไปตลอด พวกเขาคิดว่าควรจะหาอาชีพเสริม กล่าวคือ การประกอบธุรกิจส่วนตัวควบคู่กับการทำงานพยาบาลไปด้วย โดยใช้รายได้จากการเป็นพยาบาลเป็นเงินทุน และเมื่อธุรกิจเริ่มเป็นรูปเป็นร่างหรือไปในทิศทางที่ดี จึงค่อยก้าวออกจากการเป็นพยาบาลชาย เพื่อไปทำธุรกิจอย่างเต็มที่ ดังเช่นนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 13 คือ สุรัช กล่าวว่า “แม้จะรักในอาชีพแต่เมื่อพิจารณาด้วยเหตุผลก็คิดว่าคงต้องหยุด ยิ่งถ้ามีครอบครัวก็ต้องเปลี่ยนอาชีพใหม่เพราะอยากมีเวลาที่แน่นอน ช่วงนี้ผมเลยตั้งใจทำงานเก็บเงินเพื่อจะนำไปลงทุนเปิดร้านขายยาหรือร้านค้าเล็กๆ แถวบ้าน อีกส่วนหนึ่งก็อยากกลับไปดูแลพ่อแม่ด้วย” หรือจากนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 คือ เกษม เล่าว่า “แฟนผมจบบัญชีและมีกิจการซัก อป รีดของครอบครัวเขา ผมเห็นว่าถ้าแต่งงานแล้วผมจะเปิดร้านซัก อป รีดให้เขาดูแล ส่วนผมทำพยาบาลไปก่อนเพื่อเป็นรายได้หลักจนกว่าจะเห็นว่าทุกอย่างเข้าที่เข้าทางก็จะลาออกมาทำธุรกิจกับแฟนครับ”

ในการทำอาชีพพยาบาลของผู้ชาย จะพบว่าโดยส่วนใหญ่จะไม่ต้องการทำอาชีพพยาบาลไปตลอดแม้ว่าจะสามารถทำได้ดีและเป็นที่ยอมรับ แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีข้อจำกัดอีกมาก ซึ่งเกิดจากมุมมองของพวกเขา หลังจากได้เรียนรู้และผ่านประสบการณ์การทำงาน ทำให้ทุกคนต่างพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับชีวิตของตนเอง ซึ่งก็ไม่แตกต่างกันมากนัก นั่นคือการพยายามขยับขยายไปสู่งานที่มีเวลาพักผ่อนที่แน่นอน หรือตารางการทำงานที่ชัดเจน เพื่อให้มีเวลากับครอบครัวและคนที่รักมากขึ้น รวมถึงเป็นการวางแผนสำหรับอนาคตการสร้างครอบครัวของตนเอง เพราะพวกเขาต่างให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นอย่างมาก ดังนั้นเวลาจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในประเด็นนี้ อย่างไรก็ตามนักศึกษาพยาบาลชายทุกคนต่างคิดเห็นตรงกันว่าถึงแม้จะต้องเปลี่ยนอาชีพก็ตามแต่ความรู้ทางการพยาบาลก็ยังสามารถนำไปใช้ได้ตลอด และมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดูแลสุขภาพของครอบครัวรวมถึงตนเอง

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้สมบูรณ์ในมุมมองต่างๆ

ในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ให้สมบูรณ์ในมุมมองต่างๆ นั้น ผู้วิจัยพบว่าทั้งในขณะที่เป็นนักศึกษาหรือเมื่อกลายเป็นพยาบาลชายแล้วก็ตาม จะไม่มีความแตกต่างกันมากนักในการใช้ชีวิตประจำวันหรือกิจกรรมที่นิยมกระทำกัน กล่าวคือในสมัยเรียนนักศึกษาพยาบาลชายก็ต้องเรียนหนักในภาคทฤษฎีและก็ยังต้องฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วย มีการเข้าเวรเหมือนพยาบาลวิชาชีพและยังต้องทบทวนตำราเรียนเสมอเพื่อพิจารณาประกอบการติดตามอาการผู้ป่วยในทุกๆ วันที่ฝึกงาน โดย

มีเวลาว่างก็คือวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ เช่นเดียวกับพยาบาลชายที่ต้องทำงานโดยเข้าเวรไม่เป็นเวลา จะมีเวลาว่างอาทิตย์ละ 2 วัน แต่ไม่แน่นอนว่าจะจะเป็นวันใดบ้าง ด้วยภาระหน้าที่ในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชาย และภาระหน้าที่ในการทำงานของพยาบาลชายจึงพบว่ามียังปัจจัยเรื่องเวลาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และยังเป็นข้อจำกัดในการเลือกกิจกรรม โดยต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับเวลาของตนเองเพื่อไม่ให้มีผลกับการเรียนหรือการทำงานในแต่ละวัน

สำหรับนักศึกษาพยาบาลชายที่กำลังศึกษาอยู่จะมีชีวิตประจำวันที่ไม่แตกต่างกันมากนักในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ คือจะมีเรียนตลอดทั้งวันตั้งแต่เช้าจรดเย็น หรืออาจต้องมีการขึ้นฝึกปฏิบัติงานกับผู้ป่วยประกอบด้วย นำไปสู่การต้องกลับมารายงานผลการให้กรพยาบาลและหาแนวทางการให้พยาบาลให้ถูกต้องต่อไป โดยเป็นการประชุมร่วมกันและมีอาจารย์คอยแนะนำ รวมไปถึงการต้องติดตามอาการผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด หรือที่พวกเขาเรียกว่า “ตามเคส (CASE)” เพื่อช่วยให้การพยาบาลสัมฤทธิ์ผลได้เร็วขึ้น ซึ่งก็ไม่แตกต่างกับเมื่อต้องทำงานเป็นพยาบาลชาย ซึ่งก็ยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่และติดตามอาการผู้ป่วยเช่นกัน เมื่อมีเวลาว่าง ทั้งนักศึกษาชายที่ศึกษาอยู่ และที่ทำงานเป็นพยาบาลชายแล้วก็มักจะมาพูดคุยกับเพื่อนๆ ในช่วงพักเที่ยง สำหรับนักศึกษาพยาบาลชายที่กำลังศึกษาอยู่จะมารวมตัวกันที่ห้องพักของนักศึกษาพยาบาลชายซึ่งตั้งอยู่ภายในสถาบัน เพื่อสนทนาพูดคุยพักผ่อน เล่นกีตาร์ เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ตามแต่อัธยาศัยของแต่ละบุคคลก่อนเข้าเรียนในภาคบ่าย แต่สำหรับพยาบาลชายนั้นก็แตกต่างเล็กน้อยเพราะช่วงเวลาทำงานไม่แน่นอน แต่ถ้าเป็นช่วงพักพวกเขาก็จะไปทานอาหารกับเพื่อนร่วมงาน และกลับมาพักผ่อนประจำแผนก อาจมีไปพูดคุยกับเพื่อนๆ แผนกอื่นบ้างเพราะผู้ชายนั้นไม่ค่อยชอบอยู่ประจำที่แต่ก็ต้องรับผิดชอบเรื่องเวลาโดยกลับมาให้ทันเวลาทำงานทุกครั้ง

สำหรับช่วงหลังเลิกเรียนของนักศึกษาพยาบาลชาย และช่วงหลังเลิกงานของพยาบาลนั้น พวกเขาจะไม่อยู่ทำกิจกรรมที่สถาบันสำหรับนักศึกษาพยาบาลชาย หรือที่โรงพยาบาลสำหรับพยาบาลชายนานมากนักเพราะรู้สึกเหนื่อยล้า จึงชอบที่จะกลับไปพักผ่อนที่ห้องพักของตนเองมากกว่า นอกจากวันใดที่มีเวลาว่างตรงกันหลายๆ คนก็จะชวนกันเล่นฟุตบอลที่บริเวณสนามบาสของสถาบัน รวมถึงรุ่นพี่ที่เป็นพยาบาลชายแล้วก็กลับมาเล่นด้วยในวันที่มีเวลาว่างและไม่ต้องขึ้นเวรเข้าในการทำงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องร่วมสถาบันหรือผู้ชายที่อยู่ในสายวิชาการพยาบาลเหมือนกัน ในการแข่งขันกันนั้นเป็นไปในเชิงการสร้างสัมพันธ์ภาพภายในกลุ่มผู้ชายเป็นหลัก โดยมีการเดิมพันประกอบการเล่น คือทีมใดที่แพ้จะต้องเสียเงินสำหรับเป็นค่าอาหารที่จะไปรับประทานอาหารร่วมกัน เพื่อสร้างความท้าทายและทำให้การแข่งขันมีความสนุกสนานขึ้น แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่าบ่อยครั้งเงินในสถานการณ์ที่ถูกตั้งขึ้นนั้นคือ เรื่องของการเดิมพันที่กล่าวข้างต้นกลับไม่ได้มีผลมากนัก เพราะเมื่อจบการแข่งขันรุ่นพี่ที่เป็นพยาบาลชายแล้วก็จะช่วยออกค่าอาหารอยู่เสมอ นั่นย่อมหมายถึงกติกาที่ถูกสร้างขึ้นเป็นเพียงการสร้างบรรยากาศให้เพิ่ม

สี่ส้นแก่บริบทการเล่นฟุตบอลร่วมกันให้มีมากขึ้นเท่านั้น แต่แท้ที่จริงแล้วนั้นเมื่อจบการแข่งขัน สถานการณ์ก็เปลี่ยนไป การปฏิบัติก็เปลี่ยนตามเช่นกัน นั่นคือกติกาที่ตั้งไว้ก็สลายและนำวัฒนธรรม หรือธรรมเนียมปฏิบัติที่พวกเขายึดถือกันมาทุกๆ รุ่นคือ การให้ความสำคัญกับรุ่นน้องมาเป็นหลัก กิจแทน คือการคำนึงว่าตนเองเป็นรุ่นพี่มีรายได้แล้วก็ต้องดูแลรุ่นน้องที่กำลังศึกษาอยู่ จึงกล่าวได้ว่าการแข่งขันฟุตบอลกันนั้นเป็นการสร้างพื้นที่ให้แก่กลุ่มเพื่อต่อยอดสัมพันธ์ภาพให้แน่นแฟ้น และยังส่งผ่านวัฒนธรรมให้มียังคงอยู่และมีความต่อเนื่องต่อไป

การเที่ยวตามสถานบันเทิงเป็นพื้นที่อีกแห่งหนึ่ง ที่นักศึกษาพยาบาลชายนิยมที่จะไปสังสรรค์ร่วมกันในช่วงที่มีเวลาว่าง โดยส่วนใหญ่จะเป็นเย็นวันศุกร์หรือเย็นวันเสาร์ ซึ่งพบว่านักศึกษาพยาบาลชายเริ่มที่จะเข้าสู่พื้นที่แห่งนี้ตั้งแต่การเรียนในชั้นปีที่ 2 โดยจะมีรุ่นพี่นักศึกษาพยาบาลชายเป็นผู้ชักชวน ประกอบกับพวกเขานิยามสถานที่เหล่านี้ว่าเป็นพื้นที่พบปะของกลุ่มเพื่อน และวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงวัยใกล้เคียงกัน ทำให้แสดงบทบาททุกอย่างได้โดยไม่มีสิ่งใดปิดกั้น และเป็นพื้นที่ที่พวกเขาสามารถแสดงบทบาทของการปฏิสัมพันธ์กับเพศหญิง ในมุมมองใหม่ที่แตกต่างจากการอยู่ในบริบทของสถาบันซึ่งพวกเขาถือเป็นชนส่วนน้อย เรียกได้ว่าเป็นบริบทที่พวกเขาใช้ผ่อนคลายทั้งจากความเครียดเรื่องการเรียนรู้ และการได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการเป็นชนส่วนน้อยเข้าสู่การมีผู้ชายจำนวนมากขึ้น ทำให้พวกเขาารู้สึกถึงการมีความเชื่อมั่นมากขึ้นในการแสดงออกต่างๆ พื้นที่แห่งนี้จึงถูกใช้สอยในเชิงการผ่อนคลาย โดยมีกลุ่มนักศึกษาพยาบาลชายรุ่นพี่เป็นผู้นำเข้าสู่กลุ่มปฏิสัมพันธ์กลุ่มใหม่ เป็นกลุ่มที่พวกเขาให้ความสำคัญในเชิงการแสดงบทบาทใหม่ที่ไม่เคยได้กระทำมาก่อน ดังเช่นการแข่งขันกันขอเบอร์โทรศัพท์หญิงสาวที่มาเที่ยวว่าใครสามารถที่จะหาจำนวนเบอร์โทรศัพท์ได้มากกว่ากัน ที่พวกเขาใช้คำศัพท์ว่า “ล่าเบอร์สาว” ซึ่งบทบาทเหล่านี้แน่นอนว่าพวกเขาไม่สามารถนำมาแสดงได้ในบริบทของการเป็นนักศึกษาพยาบาลชายเพราะด้วยจำนวนของผู้ชาย ในประเด็นนี้จึงถือเป็นสถานที่ที่เป็นทางออกสำคัญในการสร้างสมดุลให้แก่ตนเองในเรื่องอำนาจและครองบทบาทผู้ชาย

นอกจากนั้นการกีฬาก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง ที่นักศึกษาพยาบาลชายใช้เป็นเครื่องมือแสดงออกถึงอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่ม พบว่านอกจากการแข่งขันฟุตบอลร่วมกันแล้ว เรื่องของการถ่ายถอดฟุตบอลต่างประเทศก็ถือเป็นกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษาพยาบาลชาย ในการใช้พื้นที่ของหอพักนักศึกษาพยาบาลชายนอกสถาบันเป็นสถานที่เชียร์ฟุตบอลพร้อมไปกับการได้พูดคุยสนทนา และสังสรรค์กัน ยังพบว่าในการชมฟุตบอลนั้นพวกเขายังมีการเล่นการพนันประกอบด้วย โดยจะเล่นกับโต๊ะบอลย่านประตูน้ำ แต่โดยส่วนใหญ่จะเล่นกันเองภายในกลุ่มแบ่งกันเชียร์คนละทีมวงเงินก็ไม่มากนัก สำหรับการพนันนั้นพวกเขาคิดว่าเป็นการเล่นไปเพื่อทำให้การเชียร์ฟุตบอลสนุกขึ้น สร้างบรรยากาศความตื่นเต้นได้มาก ระหว่างลุ้นผลกับเพื่อนๆ เป็นการเพิ่มอรรถรสโดยเฉพาะเมื่อทราบผลแพ้ชนะก็จะมีการพูดคุยเสียดสีเยาะเย้ยสร้างบรรยากาศให้แก่การสนทนามากยิ่งขึ้น ถึงแม้จะมี

นักศึกษาพยาบาลชายบางคนไม่ชอบในกีฬาฟุตบอล แต่ก็ยังคิดว่าการไปร่วมเชียร์นั้นเป็นการพบปะสังสรรค์เพื่อผ่อนคลายร่วมกันมากกว่า ดังนั้นบริบทของหอพักนอกสถาบันจึงเป็นพื้นที่อีกแห่งหนึ่งที่สำคัญที่ปราศจากกฎระเบียบ ข้อห้าม จึงสามารถแสดงออกถึงความเป็นตัวตนได้เต็มที่ ทั้งการส่งเสียงเชียร์ดังๆ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแม้แต่การเล่นการพนันซึ่งล้วนแล้วแต่ไม่สามารถทำได้ในหอพักนักศึกษาพยาบาลชายภายในสถาบัน เรียกได้ว่าเป็นการสร้างสมดุลในการแสดงพฤติกรรมได้เป็นอย่างดี

การใช้ชีวิตตามแบบวัยรุ่นทั่วไปในประเด็นการคบเพื่อนต่างประเทศ โดยผู้วิจัยขอใช้คำว่า “แฟน” นักศึกษาพยาบาลชายโดยส่วนใหญ่ก็มักจะเริ่มมีแฟนในช่วงการเรียนชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 3 ซึ่งก็มักจะเป็นเพื่อนนักศึกษาพยาบาลหญิงร่วมสถาบัน การสร้างความสัมพันธ์นั้นจะอาศัยความเป็นเพื่อนกันก่อนแล้วจึงพัฒนาขึ้นตามลำดับ นักศึกษาพยาบาลชายส่วนใหญ่แสดงข้อคิดเห็นว่าพวกเขาได้เปรียบเรื่องของการมีแฟน เพราะผลพวงของการเป็นชนส่วนน้อย โดยพูดตรงกันว่า “จีบง่ายเพราะผู้ชายมีไม่กี่คน” การคบกันกับแฟนนักศึกษาพยาบาลชายให้ความเห็นว่าเป็นข้อดีอย่างมากโดยเฉพาะเรื่องเรียน และการปรับเปลี่ยนตนเองให้เป็นคนมีความรับผิดชอบมากขึ้น

ดั่งที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 3 คือ กำธร เล่าว่า “ช่วงสอบผมเลิกคบกับเพื่อนผู้ชายไปเลย อยู่แต่กับเพื่อนผู้หญิง เพราะรู้ว่าไม่มีเพื่อนผู้ชายคนไหนสามารถทบทวนวิชาเรียนให้ผมได้ ผมเห็นทุกคนก็ทำอย่างผมต่างคนก็ต่างเอาตัวรอดครับ” และจากข้อมูลที่ได้ของนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 1 คือ อานัส ที่พบว่าจากที่เป็นคนนิยมเล่นพนันฟุตบอลจนถึงขั้นติดพนันยังสามารถเลิกได้ โดยมีแฟนเป็นผู้ชักชวนให้เห็นถึงข้อเสียมากกว่าข้อดี จึงพบว่าการมีแฟนตามช่วงอายุของวัยรุ่นทั่วไปไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับการเป็นชนส่วนน้อยของพวกเขา แต่กลับสร้างข้อได้เปรียบในการสร้างความสัมพันธ์จากจำนวนที่ต่างกว่ามาก และยังเห็นว่าพวกเขารับรู้ว่าการมีแฟนสร้างข้อดีให้แก่ตนเองทั้งเรื่องเรียนและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ ไปทิศทางที่ดีมากขึ้น

พัฒนาการในเรื่องการมีแฟนของนักศึกษาพยาบาลชายยังก่อให้เกิดการสร้างพื้นที่ หรือการขยายอาณาเขตในการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองมากขึ้นตามลำดับ เป็นการพัฒนาตามชั้นปี การศึกษาจนถึงชั้นปีที่ 4 พวกเขาเริ่มจะออกห่างจากกลุ่มนักศึกษารพยาบาลชายมากขึ้นทุกขณะ และเริ่มเห็นชัดว่าการใช้ชีวิตส่วนใหญ่จะเน้นการปฏิสัมพันธ์กับแฟนของตนเอง มากกว่าการรวมกลุ่มกับ เพื่อนนักศึกษาพยาบาลชายและแนวคิดต่างๆ ของกลุ่มก็เริ่มสลายตัวกลายเป็นความคิดที่ได้รับจากการปฏิสัมพันธ์กับแฟน โดยเริ่มมองถึงอนาคตมากขึ้น การปฏิสัมพันธ์กับแฟนของนักศึกษาพยาบาลชาย และพยาบาลชาย หรือนักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษาแล้วนั้นมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งเกิดจากการเลื่อนไหลของบริบทที่แปรเปลี่ยนไป หรือเป็นการครองบทบาทที่ต่างจากเดิม นั่นคือในเรื่องของการปฏิสัมพันธ์กับแฟนจากที่เคยเรียนร่วมกันในสถานศึกษาสามารถปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ คือ ได้แสดงออกทั้งคำพูด ลักษณะ

ทำงานได้อย่างใกล้ชิดในทุกๆ วัน แต่เมื่ออยู่ในบริบทใหม่ คือการทำงานในโรงพยาบาลซึ่งจะทำงานอยู่คนละแห่งทำให้การปฏิสัมพันธ์พูดคุยกันนั้นต้องอาศัยเครื่องมือ คือโทรศัพท์มือถือแทน ซึ่งไม่สามารถแสดงภาษาสัญลักษณ์ที่เกิดจากร่างกายได้ ดังที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลัน กล่าวว่า “ส่วนมากกับแฟนผมจะคุยโทรศัพท์กันมากกว่าไม่ค่อยมีเวลา แต่ถ้ามีก็จะไปเที่ยวกันเต็มทีครับ” เช่นเดียวกับการเลือกสถานที่ในการปฏิสัมพันธ์หรือสร้างความสัมพันธ์กับแฟนจากที่เป็นนักศึกษาพยาบาลชายก็จะจะเป็นเพียงการเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า หรือตามแหล่งที่วัยรุ่นทั่วไปนิยม แต่เมื่อครอบบาทพยาบาลชายแล้วทำให้มีรายได้มากขึ้น สามารถซื้อรถยนต์ทำให้การเดินทางมีความสะดวกสบาย จึงมักจะนิยมไปเที่ยวตามสถานที่ต่างจังหวัดมากกว่า และอีกเหตุผลหนึ่ง คือการทำงานจริงนั้นมีความเครียดมากกว่าการเป็นเพียงแค่นักศึกษา จึงชอบที่จะไปผ่อนคลายตามต่างจังหวัดที่มีธรรมชาติและบรรยากาศที่ดี ทำให้เห็นว่ารูปแบบการปฏิสัมพันธ์กับแฟนของนักศึกษาพยาบาลชาย ได้เปลี่ยนรูปแบบไปตามสภาพบริบทที่เกิดจากบทบาทที่เปลี่ยนตามไปเช่นกัน

การปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชาย และพยาบาลชาย หรือนักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษาแล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนัก เนื่องจากเงื่อนไขเวลาที่เหมือนกัน คือการที่มีวันว่างมากพอที่จะกลับไปเยี่ยมครอบครัว ซึ่งครอบครัวของนักศึกษาพยาบาลชายทุกคนล้วนอยู่ต่างจังหวัดทั้งสิ้น ดังนั้นการติดต่อกันจะผ่านทางโทรศัพท์เป็นหลัก ส่วนการกลับไปเยี่ยมก็จะทำได้ 1-2 ครั้งต่อปีโดยประมาณ นอกจากผู้ที่มีครอบครัวอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มากนัก เช่น นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 5 คือ นที ที่มีครอบครัวอยู่ที่จังหวัดชลบุรีก็จะมีโอกาสมากกว่าการกลับต่างจังหวัดนั้นในช่วงนักศึกษาก็จะกลับช่วงปิดภาคการศึกษาเป็นหลัก และก็อาจได้กลับอีกถ้ามีวันหยุดติดต่อกันหลายวันซึ่งก็ไม่บ่อยนัก แต่สำหรับพยาบาลชายจะได้กลับไปเยี่ยมครอบครัวไม่มีความที่แน่นอนขึ้นอยู่กับการแลกเปลี่ยนการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งวันหยุดของตนเองในสัปดาห์นั้น การกลับไปเยี่ยมครอบครัวที่ต่างจังหวัดถือเป็นการให้ความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่พวกเขาอย่างมาก ทุกๆ คนต่างให้เห็นว่าการกลับไปเยี่ยมพ่อแม่ และญาติพี่น้องนั้นนอกจากจะได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ตามต่างจังหวัดแล้ว ยังทำให้ได้บรรยากาศของความหลังสมัยยังเป็นเด็ก ได้เห็นความสุขจากการแสดงออกของคนในครอบครัวเมื่อ พบพวกเขาได้มีกิจกรรมทำร่วมกันภายในครอบครัว รวมถึงยังมีโอกาสได้พบปะเพื่อนเก่าสมัยยังเป็นเด็ก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนสร้างความสุขและเพิ่มพลังในการกลับมาเรียนของนักศึกษาพยาบาลชาย หรือการกลับมาทำงานของพยาบาลชายเป็นอย่างมาก

กลุ่มปฏิสัมพันธ์นอกเหนือจากนี้ก็จะขึ้นอยู่กับความเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคลว่าพวกเขาเหล่านั้นถูกขัดเกลามาให้มีความนิยม รสนิยมหรือความต้องการอย่างไรให้แก่ตนเอง และก็ยังขึ้นกับบริบทในขณะนั้น ดังเช่นนักศึกษาพยาบาลชายที่เป็นคริสเตียนก็จะมีความสุขเมื่อได้เข้ากิจกรรมในโบสถ์

ตอนเช้าตามที่นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 10 คือ สามารถเล่าว่า “ผมเคยชินกับการเข้าโบสถ์มาตั้งแต่เด็กแล้วครับ ผมมาแล้วรู้สึกสบายใจมีกำลังใจต่อสู้กับอนาคต ได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มาโบสถ์ซึ่งเป็นคริสเตียนเหมือนกัน ทำให้รู้สึกอบอุ่นและได้ใกล้ชิด พระเจ้าด้วยครับ” หรือ นักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 12 คือ อลันที่ชอบในเรื่องเครื่องยนต์และการแต่งรถยนต์ตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษา ก็จะชอบไปแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนๆ ในกลุ่มที่ชอบแต่งรถยนต์เหมือนกันตามร้านแต่งรถยนต์ต่างๆ โดยเล่าว่า “ผมมีความสุขได้ทำตามฝัน ได้ทำสิ่งที่ตัวเองต้องการด้วยเงินของตนเอง ผมว่าผู้ชายทุกคนก็ชอบเรื่องรถยนต์อย่างผม ผมชอบอ่านหนังสือรถยนต์มานานแล้วและคิดว่าจะมีรถไว้แต่งเอง ก็ต้องชอบอาชีพพยาบาลนะครับที่ทำให้ฝันของผมเป็นจริง” และนักศึกษาพยาบาลชายคนที่ 16 คือ เกษม ที่มีความชอบในเรื่องมอเตอร์ไซค์วิบาก เนื่องมาจากการย้ายไปทำงานที่โรงพยาบาลในจังหวัดสงขลา และมีกลุ่มเพื่อนใหม่ที่นิยมจึงทำให้มีความชอบ และสนใจเป็นอย่างมาก จึงเก็บเงินซื้อไว้เป็นของตนเอง รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งชุดแข่งขัน ถู่มือ หมวกกันน็อก สำหรับรถวิบากโดยเฉพาะ และก็มีมักจะชอบไปร้านที่คุ้นเคยกันเสมอเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ และยังมีโอกาสได้นำรถเข้าทดลองขับในสนามแข่งขันรถวิบากในละแวกนั้นอยู่บ่อยครั้ง เรียกได้ว่าการเปลี่ยนบริบทใหม่ทำให้เกิดพื้นที่ และกลุ่มปฏิสัมพันธ์ในการสร้างความชอบและรสนิยมให้แก่เกษมได้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 31: อັคคัษณ์หลั้งสำเร็จการศึษาหรือการเป็นพยาบาลชาย

ข้อมูลจากนัศึษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึษาเป็นพยาบาลชายแล้ว มีจำนวน 5 คน

<p>1.การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในแวดวงงานพยาบาล</p>	<p>1. สามารถเข้ากับทุกคนได้ดี เนื่องจากมีลักษณะดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใ้การพยาบาลอย่างตั้งใจ จากภายในจิตใจ - มีความเสียสละช่วยงานทุกอย่างแม้ไม่ใช่หน้าที่ตน - เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน เสมอ - มีความอดทน แม้ถูกว่ากล่าวก็ไม่แสดงอาการไม่พอใจ - ไม่อิจฉาริชยา หรือนินทาให้ร้ายผู้อื่น 	<p>มีจำนวน 4 คน</p>
<p>2.การเลือกคู่ครอง</p>	<p>2. ต้องการผู้หญิงในอาชีพเดียวกัน เพราะจะเข้าใจกันได้ดีในบทบาทหน้าที่การทำงาน รวมถึงเรื่องเวลาทำงานที่ทำไม่แน่นอนและการมีเวลาส่วนตัวน้อย</p>	<p>มีจำนวน 4 คน</p>
<p>3.การใช้ชีวิตประจำวันในการสร้างความสมบูรณ์แก่อັคคัษณ์</p>	<p>3. ส่วนใหญ่จะพักผ่อนอยู่ห้องพัก นอกจากนั้นก็จะไปเที่ยวกับแฟนตามห้างสรรพสินค้าหรือขับรถไปเที่ยวต่างจังหวัด บางเวลาที่จะกลับมาเยี่ยมน้องๆนัศึษาพยาบาลชายและพาไปเที่ยวหรือถ้ามีวันหยุดหลายวันก็จะกลับไปเยี่ยมครอบครัวที่ต่างจังหวัด</p>	<p>มีจำนวน 3 คน</p>
<p>4.การวางแผนอนาคต</p>	<p>4. ทำอาชีพพยาบาลจนกว่าจะมีเงินเก็บมากพอ ไว้สำหรับทำธุรกิจส่วนตัว เพราะชอบในงานอิสระ ไม่ต้องเป็นลูกจ้าง และอยากมีเวลากับครอบครัวมากขึ้น</p>	<p>มีจำนวน 4 คน</p>

ผลของแบบประเมินตนเองเรื่องการยอมรับในอัตลักษณ์ที่สังคมคาดหวังต่อพยาบาลชาย กรอกโดย นักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษาเป็นพยาบาลชายแล้วมีจำนวน 5 คน โดยมีข้อคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อคำถาม ได้ผลดังตารางที่ 32 ดังต่อไปนี้

1. เรียบร้อย อ่อนโยน
2. การวางตัวให้น่าเชื่อถือและมีบุคลิกที่ดี
3. มีความรับผิดชอบในหน้าที่สูง
4. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย และเครื่องแต่งกายต้องสะอาดอยู่เสมอ
5. สามารถใช้คำพูดให้เหมาะสมตามวาระต่างๆ ได้ดี และมีจิตวิทยาในการพูด
6. มีความเมตตา โอบอ้อมอารี
7. รู้จักเสียสละ เห็นผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก
8. มีความอดทนอดกลั้นสูง
9. สามารถให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องสุขภาพ แก่ผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยได้ดี
10. ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนันและสิ่งเสพติดทุกชนิด
11. สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว หรือการมีมนุษยสัมพันธ์ดี
12. รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นผู้มีเหตุผล
13. มีความละเอียดรอบคอบในการตัดสินใจ
14. ปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัด ทั้งกรอบข้อบังคับของโรงพยาบาล และหน้าที่ของพลเมืองในสังคม
15. วางตัวได้ดีและเหมาะสม ในการให้การพยาบาลผู้ป่วย โดยเฉพาะผู้ป่วยหญิง
16. ไม่มีนิสัยลักษณะโมฆของผู้อื่น
17. รู้จักดูแลสุขภาพและร่างกายของตนเอง โดยเป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างสุขภาพได้
18. เชื่อฟังคำสั่งของแพทย์และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
19. เป็นผู้กระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารทางด้านการแพทย์และการพยาบาลอยู่ตลอดเวลา เพื่อความรู้ที่ทันสมัยและการเพิ่มศักยภาพให้แก่ตนเองอยู่เสมอ
20. มีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจะให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยในทุกสถานการณ์

ตารางที่ 32: การยอมรับในอัตลักษณ์ที่สังคมคาดหวังต่อพยาบาลชาย จากนักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 5 คน ใน 20 ข้อคำถาม

คำถาม	นักศึกษา คนที่ 12	นักศึกษา คนที่ 13	นักศึกษา คนที่ 14	นักศึกษา คนที่ 15	นักศึกษา คนที่ 16	จำนวน นักศึกษา ที่ทำได้(✓)	จำนวน นักศึกษา ที่ทำไม่ได้ (X)
1. เรียบร้อย อ่อนโยน	✓	X	✓	✓	X	3 คน	2 คน
2. การวางตัวให้น่าเชื่อถือและมีบุคลิกที่ดี	✓	✓	✓	✓	✓	5 คน	-
3. มีความรับผิดชอบในหน้าที่สูง	✓	X	✓	✓	✓	4 คน	1 คน
4. แต่งกายสุภาพเรียบร้อย และเครื่องแต่งกายต้องสะอาดอยู่เสมอ	✓	✓	✓	✓	✓	5 คน	-
5. สามารถใช้คำพูดให้เหมาะสมตามวาระต่างๆ ได้ดี และมีจิตวิทยาในการพูด	✓	✓	✓	✓	✓	5 คน	-
6. มีความเมตตา โอบอ้อมอารี	✓	✓	✓	✓	✓	5 คน	-
7. รู้จักเสียสละ เห็นผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก	✓	✓	✓	X	✓	4 คน	1 คน
8. มีความอดทนอดกลั้นสูง	✓	✓	✓	✓	X	4 คน	1 คน
9. สามารถให้ความรู้และคำแนะนำในเรื่องสุขภาพ แก่ผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยได้ดี	✓	✓	✓	✓	✓	5 คน	-
10. ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนันและสิ่งเสพติดทุกชนิด	X	X	X	X	X	-	5 คน

11. สามารถปรับตัวเข้าหาผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว หรือการมีมนุษยสัมพันธ์ดี	X	√	√	√	√	4 คน	1 คน
12. รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นผู้มีเหตุผล	√	√	√	√	√	5 คน	-
13. มีความละเอียดรอบคอบในการตัดสินใจ	√	√	√	√	√	5 คน	-
14. ปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัด ทั้งกรอบข้อบังคับของโรงพยาบาล และหน้าที่ของพลเมืองในสังคม	X	√	√	√	X	3 คน	2 คน
15. วางตัวได้ดีและเหมาะสม ในการให้การพยาบาลผู้ป่วย โดยเฉพาะผู้ป่วยหญิง	√	√	√	√	√	5 คน	-
16. ไม่มีนิสัยลัทธิขโมยของผู้อื่น	√	√	√	√	√	5 คน	-
17. รู้จักดูแลสุขภาพและร่างกายของตนเอง โดยเป็นตัวอย่างที่ดี ในการสร้างสุขภาพได้	√	√	√	√	√	5 คน	-
18. เชื่อฟังคำสั่งของแพทย์และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	√	√	√	√	√	5 คน	-
19. เป็นผู้กระตือรือร้นในการติดตามข่าวสารทางด้านการแพทย์ และการพยาบาลอยู่ตลอดเวลา เพื่อ ความรู้ที่ทันสมัยและการเพิ่มศักยภาพให้แก่ตนเองอยู่เสมอ	√	√	√	√	√	5 คน	-
20. มีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งจะให้การพยาบาลผู้ป่วยในทุกสถานการณ์	√	√	√	√	√	5 คน	-
รวมทำได้	17 ข้อ	17 ข้อ	19 ข้อ	18 ข้อ	16 ข้อ		

ทำให้พบว่านักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษาเป็นพยาบาลชายแล้วนั้นทั้งหมดจำนวน 5 คน ไม่สามารถปฏิบัติตามสิ่งที่สังคมคาดหวังมีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อคำถาม ประกอบด้วย

ข้อ 1 เรียบร้อย อ่อนโยน มีผู้เลือกจำนวน 2 คน

ข้อ 3 มีความรับผิดชอบในหน้าที่สูง มีผู้เลือกจำนวน 1 คน

ข้อ 7 รู้จักเสียสละ เห็นผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก มีผู้เลือกจำนวน 1 คน

ข้อ 8 มีความอดทนอดกลั้นสูง มีผู้เลือกจำนวน 1 คน

ข้อ 10 ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนันและสิ่งเสพติดทุกชนิด มีผู้เลือกเป็นจำนวนทั้งหมด

ข้อ 11 สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว หรือการมีมนุษยสัมพันธ์ มีผู้เลือกจำนวน 1 คน

ข้อ 14 ปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัดทั้งกรอบข้อบังคับของโรงพยาบาล และหน้าที่ของพลเมืองในสังคม มีผู้เลือกจำนวน 2 คน

เมื่อเรียงตามลำดับจำนวนผู้เลือก จะมีลำดับดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 มีจำนวนผู้เลือก 5 คน

ข้อ 10 ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนันและสิ่งเสพติดทุกชนิด

ลำดับที่ 2 มีจำนวนผู้เลือก 2 คน

ข้อ 1 เรียบร้อย อ่อนโยน

ข้อ 14 ปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบได้อย่างเคร่งครัดทั้งกรอบข้อบังคับของโรงพยาบาล และหน้าที่ของพลเมืองในสังคม

ลำดับที่ 3 มีจำนวนผู้เลือก 1 คน

ข้อ 3 มีความรับผิดชอบในหน้าที่สูง

ข้อ 7 รู้จักเสียสละ เห็นผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

ข้อ 8 มีความอดทนอดกลั้นสูง

ข้อ 11 สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว หรือการมีมนุษยสัมพันธ์

จึงพบว่านักศึกษาพยาบาลชายที่สำเร็จการศึกษา และประกอบอาชีพพยาบาลแล้วเห็นตรงกันทุกคนว่า เรื่องของการพนันและสิ่งเสพติดนั้น พวกเขาไม่สามารถละทิ้งได้ อาจกลับไปพิจารณาได้จากการเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชายในสมัยที่กำลังศึกษาอยู่ พวกเขาก็จะมีการทำร่วมกัน คือการชมการถ่ายทอดฟุตบอลต่างประเทศ มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยังมีการเล่นการพนันดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น เป็นไปได้ว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมให้พวกเขาซัดตาดและนำไปใช้ในพื้นใหม่ที่อาจมีสถานการณ์เช่นเดียวกับที่พวกเขาเคยปฏิบัติ ส่วนในหัวข้ออื่นๆ เป็นเรื่องในระดับปัจเจกของแต่ละบุคคล ซึ่งล้วนเป็นผลพวงแห่งการหล่อหลอมขัดเกลาให้เกิดอัตลักษณ์จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับว่าเขาจะเลือกปฏิบัติ หรือมีเหตุผลใน

การคิดอย่างไรตามบริบทต่างๆที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ แต่อย่างไรก็ดีสามารถทำให้ทราบว่า นักศึกษาพยาบาลชายทั้งหมดยอมรับในหัวข้อสำคัญของลักษณะในการเป็นพยาบาลได้เป็นอย่างดี โดยส่วนใหญ่